

Нова Думка

ISSN 0351-3181

BROJ
ЧИСЛО

228

GODINA
ПОК

LI

2/2022

98. SJEDNICA SAVJETA ZA NACIONALNE MANJINE HRVATSKE

Savjet za nacionalne manjine Republike Hrvatske održao je 21. travnja 2022. godine 98. sjednicu u zgradici Vlade Republike Hrvatske na Trgu sv. Marka 2 u dvorani 121/I u Zagrebu. Uz nazočnost većine članova Savjeta i saborskih zastupnika, medija i TV postaja, gospodin Aleksandar Tolnauer, predsjednik Savjeta za nacionalne manjine, otvorio je sjednicu, pozdravio prisutne i predložio

DNEVNI RED

usvajanje zapisnika s 97. sjednice

1. Godišnje izvješće o utrošku sredstava osiguranih u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 2021. godinu ("Narodne novine", broj 135/20) u razdjelu 020 Vlada Republike Hrvatske, glava 21 Stručna služba Savjeta za nacionalne manjine, aktivnost A732003 potpore za programe ostvarivanja kulturne autonomije nacionalnih manjina

2. Prijedlog Odluke o rasporedu sredstava koja se u Državnom proračunu Republike Hrvatske osiguravaju za potrebe nacionalnih manjina u 2022. godini

3. Prijedlog Odluke o rasporedu sredstava za programe stvaranja materijalnih pretpostavki za ostvarivanje kulturne autonomije romske nacionalne manjine u 2022. godini

4. Razno.

AD.1 Nakon što je usvojen predloženi dnevni red jednoglasno je usvojen i Zapisnik s 97. sjednice Savjeta za nacionalne manjine i članovi Savjeta razmotrili su i usvojili Godišnje izvješće o utrošku sredstava osiguranih u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 2021. godinu iz kojeg proizlazi kako je ukupno raspoređeni iznos sredstava u 2021. godini veći za 4.199.500,00 kuna, odnosno za 10 % od ukupno raspoređenog iznosa u 2020. godini.

AD.2. Savjet je donio Odluku o rasporedu sredstava koja se u Državnom proračunu Republike Hrvatske osiguravaju za potrebe nacionalnih manjina u 2022. godini temeljem kojim su raspoređena finansijska sredstva u ukupnom iznosu od 50.204.225,00 kuna udrugama i ustanovama nacionalnih manjina za programe ostvarivanja kulturne autonomije iz područja informiranja i izdavaštva, kulturnog amaterizma i manifestacija, programe koji proizlaze iz bilateralnih sporazuma i ugovora te programe kojima se stvaraju pretpostavke za ostvarivanje kulturne autonomije nacionalnih manjina.

Donesena je i Odluka o rasporedu sredstava za programe stvaranja materijalnih pretpostavki za ostvarivanje kulturne autonomije romske nacionalne manjine u 2022. godini

temeljem kojeg će Savjet jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave raspoređiti sredstva u iznosu od 1.120.000,00 kuna.

Temeljem članka 35. stavka 5. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina Savjet donosi Odluku o rasporedu sredstava koja se u Državnom proračunu osiguravaju za potrebe nacionalnih manjina.

Nakon izvršenog uvida u prijave programa, a na prijedlog Komisije, utvrđeno je da je na Javni poziv za 2022. godinu ukupno prijavljeno 1155 programa kulturne autonomije (informiranje, izdavaštvo, kulturni amaterizam i kulturne manifestacije) od strane 103 udruge i ili ustanove nacionalnih manjina (sa 129 članica).

Ukupno po programima kulturne autonomije:

- informiranje: 69 programa
 - izdavaštvo: 79 programa
 - kulturni amaterizam: 444 programa
 - kulturne manifestacije: 563 programa.
- Udruge i ili ustanove nacionalnih manjina prijavile su za ostvarivanje prijedloga programa kulturne autonomije dodjelu sredstava za 2022. u ukupnom iznosu od 62.919.314,54 kuna.

U Državnom proračunu planirane su tekuće donacije, odnosno sredstva za programe kulturne autonomije za 2022. u iznosu od 48.504.225,00 kuna, što je za 5 % više sredstava nego za 2021. kada je odobreno 46.194.500,00 kuna.

Prijedlogom Odluke o rasporedu sredstava za 2022. predviđeno je da se sredstvima Državnog proračuna neposredno sufincira ostvarivanje programa kulturne autonomije 95 udruga (sa 129 članica), bilateralnih programa kao i programe za stvaranje pretpostavki za ostvarivanje kulturne autonomije romske nacionalne manjine, u ukupnom iznosu od 50.204.225,00 kuna, što u odnosu na 2021. predstavlja povećanje za 2.609.725,00 kuna, odnosno za 5,5 %.

U Državnom proračunu za 2022. osigurana su sljedeća sredstva:

- za tekuće donacije u novcu za programe kulturne autonomije 48.504.225,00 kuna
- za kapitalne pomoći unutar općeg proračuna za stvaranje pretpostavki za ostvarivanje kulturne autonomije romske nacionalne manjine 1.120.000,00 kuna
- za tekuće pomoći unutar općeg proračuna (Lipovljanski susreti 2022. i Večer nacionalnih manjina 2022., Bjelovar) 80.000,00 kuna
- za pomoći proračunskim korisnicima drugih proračuna (finansijska potpora sukladno bilateralnom ugovoru s Talijanskom Republikom - korisnik Talijanska drama HNK Ivana pl. Zajca, Rijeka) 500.000,00 kuna.

U 2022. godini predloženo je od strane Povjerenstva sufinciranje:

• 1041 programa kulturne autonomije, 95 udruga (sa 129 članica) i to:

- 67 programa informiranja
- 68 programa izdavaštva
- 428 programa kulturnog amaterizma
- 478 programa kulturnih manifestacija
- 3 programa koji proizlaze iz bilateralnih sporazuma
- programi stvaranja pretpostavki za ostvarivanje kulturne autonomije romske nacionalne manjine i manifestacije Lipovljanski susreti 2022. i Večer nacionalnih manjina 2022., Bjelovar
- finansijske pomoći sukladno bilateralnom ugovoru s Talijanskom Republikom (korisnik Talijanska drama HNK Ivana pl. Zajca, Rijeka).

Napominje se, kako se prilikom glasovanja o prijedlogu Odluke o rasporedu sredstava primjenjuju smjernice i upute Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa (Broj: 711-1-982-R-55/18-01-17, od 9. srpnja 2018.) prema državnim dužnosnicima koji obnašaju dužnost zastupnika u Hrvatskom saboru.

U svrhu pravilnog upravljanja situacijom sukoba interesa i zaštite vlastite vjerodostojnosti i nepristranosti, saborski zastupnici koji su članovi Savjeta dužni su suzdržati se od rasprave o zahtjevima i dokumentaciji udruge s kojom su interesno povezani, kao i drugih udruga iste nacionalne manjine, a kojima Savjet odlukom dodjeljuje sredstva.

AD.3.U skladu s Ustavnim zakonom o pravima nacionalnih manjina i Kriterijima, Savjet raspodjeljuje proračunska sredstva udrugama i ustanovama nacionalnih manjina za programe kulturne autonomije i programe stvaranja pretpostavki za ostvarivanje kulturne autonomije. U okviru provedbe Nacionalnog plana za uključivanje Roma za razdoblje od 2021. do 2027. te pratećeg Akcijskog plana, Odlukom o rasporedu sredstava koja se u Državnom proračunu Republike Hrvatske osiguravaju za potrebe nacionalnih manjina u 2022. godini, za pretpostavke za ostvarivanje kulturne autonomije romske nacionalne manjine osigurana su sredstva u iznosu od 1.120.000,00 kuna.

Stoga je sastavljen prijedlog Odluke o rasporedu sredstava za programe stvaranja materijalnih pretpostavki za ostvarivanje kulturne autonomije romske nacionalne manjine u 2022. godini, kojom su obuhvaćene jedinice lokalne područne (regionalne) samouprave koje su pravovremeno i uredno podnijele zahtjeve, odnosno zahtebale sukladno Kriterijima.

AD.4. Pod točkom razno nije bilo pitanja i predsjednik je svima zahvalio i završio sjednicu.

Zvonko Kostelnik, prof.

“NOVU DUMKU”

Izdavač: Savez Rusina RH

<http://www.savezrusina.hr>
savezrusina@gmail.com
novadumka@gmail.com

Facebook: Savez Rusina RH Vukovar

Za nakladnika: Dubravka Rašljanin

Uredništvo: Vukovar,

Vijeća Europe 93

Tel. / faks: 032 428-342

IBAN HR1623400091110057465

Tisak: Certis d.o.o., Černa

Naklada: 600 primjera

“НОВУ ДУМКУ”

Видава: Сојуз Русина РГ

<http://www.savezrusina.hr>
savezrusina@gmail.com
novadumka@gmail.com

Фейсбук: Savez Rusina RH Vukovar

За видавателя: Дубравка Рашљанин

Редакция: Вуковар, Ради Европи 93

Tel. / факс. 032 428-342

ИБАН HR1623400091110057465

Друкс: Цертис д.о.о., Ћерна

Тираж: 600 прикладнікі

Tiskano-Друковане
2 / 2022Cijena
Цена

10

Kuna
КуниRukopisi se ne vraćaju.
Objavljeni prilozi se honoriraju.Рукописи не вратаю.
Обявени прилоги не гонорую.

UREĐNIŠTVO: Vera Pavlović (glavna i odgovorna urednica), Ahnetka Balatinac, Ljubica Harhaj, Manuela Dudaš, Lesya Mudri i Vladimir Pročvić
SAVJET UREDNIŠTVA: dr. sc. Oksana Timko Đitko (predsjednica), Marijana Džudžar, v.l. Vladimir Sedlak

LEKTORI: Marija Vuilić (rusinski jezik), Andreja Magič (hrvatski jezik)

Tiskanje potpomaže Savjet za nacionalne manjine Republike Hrvatske. Na zahtjev Saveza Rusina RH s Rješenjem Ministarstva informiranja Republike Hrvatske od 15. siječnja 1992. godine (ur. Br. 523-92-1), "Nova dumka" je upisana u evidenciju glasila pod brojem 1366

Prilozi autora potpisani imenom ne moraju odražavati mišljenje uredništva i izdavača.

РЕДАКЦИЯ: Вера Павлович (главна и одговорна редакторка), Агнетка Балатинац, Мануела Дудаш, Любица Гаргай, Владимир Прочвић, Лесја Мудри и Владимира Провчић
СОВИТ РЕДАКЦИИ: д.ф. н. Оксана Тимко Ђитко (председател), Маријана Џудџар, о. Владивир Седлак

ЛЕКТОРЕ: Марја Вулић (руски језик), Андреја Магоч (хрватски језик)

Арковане помага Совет за национални меншини Републике Горња Канада.

На вимаганс Сојузу Русина и Української Республіки Горња Канада з Ришенням Міністерства інформування Республіки Горња Канада од 15. січня 1992. року (УЧ. 523-92-1) "Нова думка" уписано до евиденції явних видань під номером 1366.

Авторизовані тексти не знача же то источно и становиско редакції лбо видавателя.

DRUŠTVO I POLITIKA - ДРУЖТВО И ПОЛИТИКА

98. sjednica Savjeta za nacionalne manjine Republike Hrvatske - Zvonko Kostelnik	2
Sastanak sa saborskim zastupnikom Veljkom Kajtazijem - Zvonko Kostelnik	4
Отримана схадзка Рады рускай нацыянальнай меншини	4
Вуковарско-сримскай жупаніі - Маріяна Джуджар	4
Едногласно осудзена агресія на Україну - Агнетка Балатинац	5

IZ RADA NAŠIH DRUŠTAVA - ЗОЗ РОБОТИ НАШИХ ДРУЖТВОХ

KUD „Яким Говля“ отримало Рочну скupштину - Леся Мудри	7
У Вуковаре представена монография КУД „Осиф Костелник“ - Вера Павлович	10
KUD Рушнацох Осиек освојло награду за најкрасшу писанку - Агнетка Балатинац	11
Отримана премиера монодрами „Автобус“ КУД „Яким Гарди“ у Петровцих и Загребе - Звонко Костелник	18
Активносці КУД Рушняк цеком ярніх мешацох - Владимир Прочвић	20

IZ RADA SAVEZA - ЗОЗ РОБОТИ СОЮЗУ

Отримана порядна Скупштина Сојзу Русинах Републики Горња Канада - Звонко Костелник	6
--	---

IZ NAŠIH MJESTA - 3 НАШИХ МЕСТОХ

ERAZMUS + primjer dobre prakse	7
У Петровцих отворена дзецинска заградка - Звонко Костелник	9
Литературни вечар „Любов и вино“ - Наталия Гнатко	22
Кажде искуство дачому нас учи - Любица Гаргай	24
Što je to bullying? – II. dio - Helena Timko	27

O NAŠEM JEZIKU - О НАШИМ ЯЗИКУ

Граматики руского языка (2) - Оксана Тимко Ђитко	8
--	---

IZ DUHOVNOG ŽIVOTA - ЗОЗ ДУХОВНОГО ЖИВОТА

Велька ноц у Миклошевцих - Агнетка Балатинац	12
Велька ноц у Петровцих у духу солидарности и потримовки вибеженцом з України - о. Владимир Седлак	13
Пошвеџане паски у Вуковаре - Вера Павлович	13
Свята Марія Тереза Демянович - о. Владимир Седлак	14

LITERARNA STRANICA - ЛИТЕРАТУРНИ БОК

У мой час - Агнетка Костелник Балатинац	15
Писня мојому оцови - Томислав С. Кетелеш	15
Добри души дзецинства - Панонска морнарка	16
Под вояцки чижми - Любица Гаргай	16
Капка ми ружа до ока - Андреја Магоч	17
Сушеда - Томислав С. Кетелеш	19

GLAZBENA STRANICA - МУЗИЧНИ БОК

Harmonijska struktura nekih rusinskih pjesama - Ognjen Zdravković	26
---	----

POLJOPRIVREDA - ПОЉОДІЛСТВО

Зоз ярніма дижджами ожили хотар и загради - Антун Гарди	28
---	----

STARE FOTOGRAFIJE - СТАРИ ФОТОГРАФІЇ

Стари фотографії - Любица Гаргай	29
--	----

MODA - МОДА

Тексас и мода - Давид Морган	30
------------------------------------	----

PETROVCI KOJI NESTAJU - ПЕТРОВЦИ ХТОРИ НЕСТАВАЮ

Почитоване поживи при Рушнацох - Томислав Рац	29
---	----

RECEPTI - РЕЦЕПТИ

Пита зоз бундаквох, сира и йогурту - Маріяна Джуджар	31
Писок торта - Маріяна Джуджар	31

SPORT - СПОРТ

Uspješan početak sezone za NK Rusin - Hrvoje Zagorac	31
--	----

Насловни бок: Агнетка Балатинац — Заедничка фотография Рушнацох з Миклошевцих и Осиеку на манифестацији *Писанки у фарбах городу*

Остатни бок: Звонко Костелник — Члени КУД „Яким Гарди“ на Вельконочним концерту у Петровцих

SASTANAK SA SABORSKIM ZASTUPNIKOM VELJKOM KAJTAZIJEM

Na poziv saborskog zastupnika Veljka Kajtazija u prostorijama Saveza Roma u Republici Hrvatskoj „KALI SARA“ u Zagrebu, 30.03.2022. godine održan je sastanak na kojem je prisustvovalo 11 nacionalnih manjina, a među njima i Savez Rusina Republike Hrvatske Vukovar sa Zvonkom Kostelnikom i Joakimom Erdelijem. Predmet sastanka bio je provođenje Operativnog programa nacionalnih manjina za razdoblje 2021. – 2024. godine i aktivnosti o manifestacijama, a raspravljalose i o drugim temama koje su se doticale nacionalnih manjina koje saborski zastupnik zastupa. Zaključeno je da će Ured saborskog zastupnika otvoriti Google grupu putem adresa elektroničke pošte koja će služiti za međusobnu komunikaciju predstavnika nacionalnih manjina koje on zastupa i prijedlog Zvonka Kostelnika da predsta-

Zajednička fotografija sudionika susreta sa Saborskim zastupnikom Veljkom Kajtazijem

vnicu 12 nacionalnih manjina koje predstavlja zastupnik Kajtazi organiziraju manifestaciju na kojem bi se predstavljao kulturni amaterizam i tradicija tih manjina. Kako se prisutni

predstavnici nisu mogli jednoglasno usuglasiti oko toga treba li formirati takve manifestacije ili i dalje održavati nastupe sa svim ostalim nacionalnim manjinama, zastupnik Kajtazi pred-

ložio je da svi razmisle o prijedlogu do idućega sastanka kako bi se mogli usuglasiti.

Zvonko Kostelnik, prof.

ОТРИМАНА СХАДЗКА РАДИ РУСКЕЙ НАЦИОНАЛНЕЙ МЕНШИНІ ВУКОВАРСКО-СРИМСКЕЙ ЖУПАНИЇ

На схадзки Ради, хтора отримана 31. марта, члени єдногласно прилапели Звит о роботы Рады и Фінансийны звит за 2021. рок. Дньови шор дополнены зоз точку

Председатель Рады рускай националнай меншини ВСЖ
Якім Ерделі і секретарка
Марияна Джуджар

Дзень національних меншінох Вуковарско-срімської жупанії. Того року домашній на шоре руска національна меншина, так же порадзене же ще манифестація отрима 07. мая у Миклошевцах, у організації Ради рускай національнай меншини ВСЖ і КУД „Якім Говля“. Було бешеди и о проєкту „Дунай нас зединює“, хтори пре КОВІД пандемію бул стопирани, а тэраз ше предлужело робіц.

Марияна Джуджар

Члени Рады рускай националнай меншини ВСЖ

ЗОЗ РОБОТИ ПРЕДСТАВІЛЬКИ РУСКЕЙ НАЦІОНАЛНЕЙ МЕНШИНИ ОСЄЦКО-БАРАНЬСКЕЙ ЖУПАНІЇ

ЄДНОГЛАСНО ОСУДЗЕНА АГРЕСІЯ НА УКРАЇНУ

Представілька рускій національній меншини Осєцко-барањської жупанії, Агнетка Балатинац, 17. марта вжала учасць на 2. схадзкі Совету за націоналні меншіні ОБЖ з хтору предшедаў Йосип Милетич, заменік жупана ОБЖ, а на хторей були предсідателе радох і представітеле шыцкіх націоналных меншінох (албанскай, мадярскай, німецкай, ромскай, словацкай, сербскай, бошняцкай, чарногорскай, македонскай, рускай и словенскай).

На схадзкі єдногласно осудзена агресія на Україну и з тим заключенем Савіту за націоналні меншіні Осєцко-барањської жупанії до явносці послал моцне поручене же война не опція.

Мато Лукич, начальнік Штабу цывільней охрани ОБЖ, членом Савіту виложел Акцыйни план за інтеграцию и старане о розселеніх особох зоз войну потрафеных подручох України.

Осєцко-барањска жупания, як регионалны центр до хторога приходза вібеженцы з України, уж на початку вібеженскай кризи указала вельку солідарносц зоз особамі хтори з України сцекаю од военых небеспекох, а окреме ше стара же би ше вони добре чувствовали на подручох до хторих приходза. Стара ше оможлівіц цо швидшу інтеграцию, як дзецах так и одроснутых. За дзеци уж организована овода и одход до школи, а за їх мацери и шыцкіх других, учене горватскаго языка, та находзене роботи, кед же то вони жадаю. Фінансійна помоц и помоц у поживи, та основных животных потребах за гевтих хтори змесцены институцыйно, як и за гевтих у прыватним змесценю, тиж организована на високим уровню.

Предсідатель Совету за націоналні меншіні ОБЖ Йосип Мілєтич у штредку

Члени Савіту за націоналні меншіні Осєцко-барањської жупанії, перша з ліва Агнетка Балатинац

Тиж треба надпомнц же приходза угловним жени з дзецими, а менше число хлопох.

Начальнік Штабу Лукич, хтори источашнє и заменік жупана ОБЖ, поінформовал присутніх же директну фінансійну помоц наменену задовольваню основных животных потребах розселеніх особох з України, іх змесцованию и інтеграції мож упладаць на жиро рахунок хтори за туту наменку отворел осєцкі Центер за нестати и злоставяни дзеци у партнерстве з Осєцко-барањскую жупанію. „Славонске шерцо за фамелій з України“ Srce za Ukrajinu – Centar za nestalu i zlostavljanu djecu (cnzd.org)

Податки за донацию:

SLAVONSKO SRCE ZA OBITELJ
UKRAJNE
Centar za nestalu i zlostavljanu djecu
Dunavska 53, 31000 Osijek
IBAN: HR 17 2340 0091 5111 79 316

Шыцко вязане за евентуални потребы вібеженцах мож найсц и на веб боках хтори отворела держава Горватска Hrvatska za Ukrajinu – Naslovница (gov.hr) По писане того прилогу, у Горватской ше находзело коло 13 500 вібеженцах

з України, а тэнденция военых дійствовох указує же сцеканю од войни не конец. Прето націоналні меншіні Осєцко-барањской жупанії поволую же би шыцкі хтори можу помогнуц, помогли.

Розселені особи з України скромни, не вимагаю велью, але як дружтво мушиме мац емпатию спрам страданьох хтори дожили и намагац ше оможлівіц им кельо-тельо легчайши живот, а іх дзецом, кельо лем можліве и радоснейши, же би чим меней думали на страхоти хтори прежили.

– Барз важне розселенім особам вращац довирие и сигурносц до места у хторим пребуваю и оможлівіц им активне уключоване до дружтвеного, культурного, привредного и каждого другого аспекту живота у терашній заедніці, по хвильку покля ше годни вращац до своеі держави. Праве то ціль нашого Акцийного плану хтори з дня на дзень надополнюєме, у зависносці од ситуаціі з тэрену. Прето нам помоц шыцкіх хтори жадаю помогнуц барз значна - наглашал начальнік Штабу Мато Лукич.

Агнетка Балатинац

ОТРИМАНА ПОРЯДНА СКУПШТИНА СОЮЗУ РУСИНОХ РЕПУБЛИКИ ГОРВАТСКЕЙ

Порядна звитна Скупштина Союзу Русинох Републики Горватской отримна 12. марта у власних просториох на адреси Ради Европи 93 у Вуковаре.

На самим початку шицких присутніх привітала предсідателька Союзу и Скупштини предложила дньови шор:

Вибор:

- роботного предсідательства
- верифікаційній комісії
- записнічара и двох оверіювачох за писніка
- Звіт о роботі Союзу за 2021. рок
- Звіт о фінансійних приходох и розходох за 2021. рок
- Звіт Надпатрацого одбору
- Розправа о поднєшених звітох
- Прилапійоване звітох за 2021. рок
- План и програма роботи за 2022. рок
- Фінансійни план за 2022. рок
- Конкурс за главного и одвічательного редактора інформовання
- Рижне

Звіт о цалорочній роботі Союзу поднесла предсідателька Союзу Дубравка Рашилянин презертації, котра членох Скупштини упознала о шицких активносцях Союзу котри прейг своїх членох посцигнул замерковани результата на очуваню и розвою національного и культурного ідентитету, а реалізовані шицки програми котри були заплановані у прешлим року.

Прейг інформовання у наших часописах

Заєдніцка фотографія членох Скупштини Союзу Русинох РГ

Роботне предсідательство

„Нова думка“, „Венчик“ и „Думки з Дунаю“ стара ше о очуваню мацеринскаго язика у явним живоце нашей національней меншини. Потим потолковала же робота Союзу по плану и програми котри у подполносці витворени. Видани

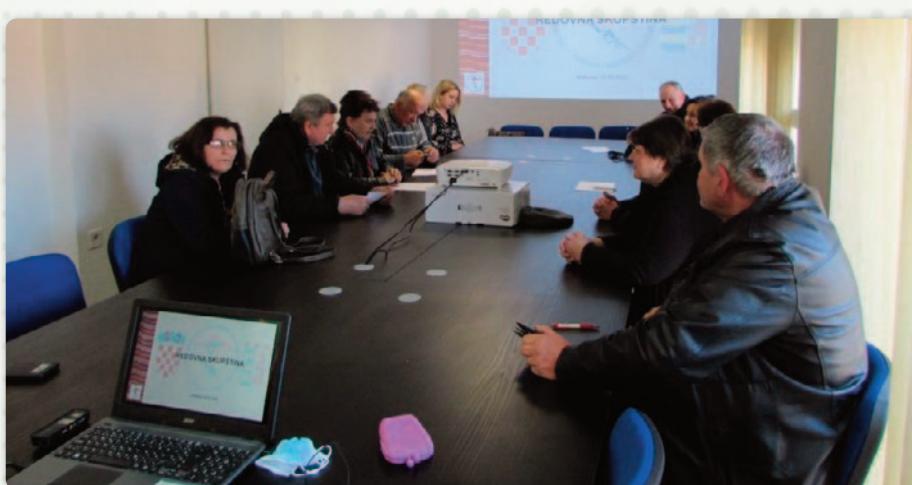
и монография 50. роки Културно-уметніцкого дружтва „Осіф Костелник Вуковар“ авторки Любіци Гаргай и збірка поезії „Дотхнуце щесца“ автора Владимира Провчия.

Розправа о поднєшених звітох була конструктивна и без даяких дополненьох. Окремну улогу Союз витворює прейг культурного аматеризму и то прейг найзначнейших секційох як цо то фольклор, музика, драма, хор итд. Прейг наших манифестацийох промовуєме наш націонални скарб писньох и танцох, а и збліжуєме учащікох и їх госцох.

Предсідателька Союзу Дубравка Рашилянин упознала членох Скупштини зоз фінансійним звітом, на котри члены Скупштини не мали зауваги.

У кратшій розправи члены Скупштини розправляли о Летніх школах и учебнікох, о поволанкох за нашо утвердзены манифестациі хтори би ше мушело посилац петнац дні скорей, просториох за младих котри би ше сцели уключыц до роботи, а так исто порушац наших студэнтох у Загребе, и звичайно предлужиц з инвестициями за нашо просторії. За главного и одвічательного редактора інформовання потвердзена потерашня редакторка Вера Павлович, котра туту роботу и по тераз робела.

Предсідателька презентovala план роботи и фінансійни план за 2022. рок. После розправи члены Скупштини прилапели план роботи и фінансійни план за 2022. рок.

Презентація звітох и плану роботи

Звонко Костелник, проф.

ERAZMUS + PRIMJER DOBRE PRAKSE

Njegovanje i korištenje kulturne i povijesne baštine u školi

Već je poznato da je Erasmus+ program Europske unije kojim se podupiru obrazovanje, osposobljavanje, mladi i sport u Europi. Brojne škole diljem Hrvatske priključile su se tom projektu, a među njima je i Osnovna škola Čakovci.

Ključna područja koje OŠ Čakovci želi poboljšati kompetencije su učitelja u području poduzetništva, očuvanja kulturnog nasljeđa, europske suradnje i interkulturnalnosti. Ključne su to kompetencije, koja će, kako učiteljima, tako i našim učenicima, pomoći na njihovu putu cjeloživotnog učenja i osposobljavanja za odabir srednje škole prema svojim mogućnostima i afinitetima te već od osnovnoškolskog odgoja i obrazovanja pripremiti za tržište rada i kritičko mišljenje. Stoga su učitelji Osnovne škole Čakovci od 2019. do 2022. godine proveli Erasmus+ KA1 projekt „Njegovanjem poduzetništva do berbe uspjeha“ financiran sredstvima programa Europske unije Erasmus+.

Projekt se ostvario na tečajevima koje su učitelji odabrali sukladno ishodima učenja i usavršavanja komplementarno navedenim područjima. Svi oni rade i na osnivanju nekih od ključnih kompetencija – socijalnih i građanskih kompetencija, inicijative i poduzetnosti, kulturne svijesti i izražavanja – koje su također integrirane u Europski razvojni plan škole.

Tako se tečaj „Cultivating the Entrepreneurial mindset in Education“ u potpunosti referirao na ključno područje poduzetništva, isto tako tečaj „Creative thinking“ upoznao je naše učitelje s didaktičkim igrami i metodama kojima se promiče kreativno i

poduzetničko mišljenje. „Inspiring Healthy Lifestyles to Learners (children, youths, adults)“ tečaj je kojim će sudionici naučiti kako zdrave životne navike i emocionalnu uravnoteženost usmjeriti u kreativno stvaralaštvo koje je osnova svakog poduzetničkog impulsa. Tečaj koji je naglasak stavio na njegovanje i korištenje kulturne i povijesne baštine bio je "The world, our classroom: Museums and cultural landscapes" na kojem bi sudionici osmisili načine na koje kulturna okruženja doprinose obrazovanju izvan prostora škole. Mobilnost koja je zaokružila slijed i objedinila ključna područja koja Europskim razvojnim planom hoćemo osnažiti, „How to make your school more international – a practice-based approach“ vezana je uz promociju europskog i međunarodnog povezivanja i usavršavanja u planiranju, apliciranju i provođenju europskih projekata, posebice onih Erasmus+ KA2.

Sudionici su projekta učitelji Tamara Kovčalija, Marina Benić, Lesya Mudri, Nataša Lukač Dudaš, Ljubica Glušac Lukić, Ivan Horvat, stručna suradnica Izabela Mlinarević i ravnateljica Marina Balić te su oni sudjelovali u strukturiranim tečajevima u Barceloni, Ateni, Malagi i na Cipru.

Rezultati projekta predstaviti će se na internoj, lokalnoj, županijskoj i državnoj razini kako bi se rezultati projekta i prijenos stečenog znanja širili na što veći krug dionika.

**S mrežnih stranica
OŠ Čakovci**

Rochna skupština Društva

КУД „ЯКИМ ГОВЛЯ“ ОТРИМАЛО РОЧНУ СКУПШТИНУ

Прилапени роботни и финансийни звит Дружтва за прешили рок и при- нешени план роботи за 2022. рок

**Члени Скупштини КУД „Яким Говля“
Миклошевци**

У просторијао Будинку култури У Миклошевцох 12. марта отримана Порядна рочна скупштина КУД „Яким Говля“ Миклошевци. Скупштину отворела и присутних привитала подпредседатљка Дружтва Леся Мудри. После вибору роботног председатељства бул представени звит о роботи цеком прешлого року и зазначене же Дружтво остварело замерковани резултати и реализовало шицки заплановани активносци и програми. Секретарка Дружтва Виолета Гирјовати поинформовала присутних о финансийн роботи дружтва котра шорова и транспарентна. Тиж так представени и план роботи за 2022. – 2023. рок. Розправа о поднећених звитох була конструктивна и без пременкох и нездадовољства членох Скупштини, так же звити прилапени једногласно. На Скупштини присуствовал и член Совету за национални меншини РГ и секретар Сојзу Русинох РГ Звонко Костелник, а у мену Општини Томповци член Општинскай Ради Златко Поточки.

Леся Мудри

Насловни бок першого Календара котре видало РНПД

Як зме уж гварели, Руснаци ше по приселеню до нового штредку нашли пред даскељма проблемами. Нове окружене зоз новима язиками, нову виру, и зоз державами котри часто меняли свойо граніці, та и одношене гу Руснацом, поставляли таки задачи:

- зачувац свою бешеду медзи другима численшими,
- зачувац свой ідентитет у новим, цудзим окружению котре не ёсце было прихильне гу Руснацом,
- зачувац свою церкву у новым окружению,
- выбрац на котрим языку учыц дзеци, писац, котри язык прилапиц як свой.

Остатня задача вимагала выбрац стандартні языки. Нешка ше науковцы складаю у тим же час од приселеня по нешке мож подзеліц на даскељо периода. Як зме прешли раз гварели, ми ше притримуєме класификаціі котра обляпя три кроахі:

1. О першим, долітературным періодзе писали зме прешли раз. То час од присельованя по початок XX віку. То час кед язык не мал ніяку норму, ніяки правила и сушедни языки зохабляли свой шлід на шицких язичних уровнях руского языка. У таких условиях по першу граматику прешло 179 років. Як літературни язык медзи Руснацами, у розличним ступню, и кажди у своей сфері, виступаю церковнославянски язык и штучне „язи-

ГРАМАТИКИ РУСКОГО ЯЗИКА (2)

чи“, док ше народни язык хасновал лем у домашнім кругу, у особним дописованю. Церковнославянски язык ше хасновал як язык церкви. Но, мушиме надпомнц, перша церква збудована у Руским Керестуре 1753. року, значи дзешец роки после регистраціі перших приселенцах.

Медзи тима котри знали читац и писац, були розширени рукописи вирского змісту на церковнославянским.

Други язык на котрим ше писало було язичие. Главни хаснователе язичия були паноцве, а познейше и студенти котри ше школовали у Львове, Пряшове и Ужгородзе. У школах у котрих ше школовали руски дзеци, хасновани учебники котри видавала заходноукраїнска організація „Просвіта“ на тей штучній „угорорускай“ бешеди – язычию.

2. Други період історії руского языка бул од 1904. по 1923. рок. То час од виходzenia першой кніжки на руским языку по першу граматику. У тим часе ше змоцнію інтересоване за народни язык на котрим ше твори література. Тому допринесол и интерес гу рускому проблему котри ше зявел у науковим швеце и найглавнейши твори народній творчости котри обявл В. Гнатюк. Руснаци помали постали свидоми же и на іх бешеди мож писац.

Як зме гварели, 1904. року зявела ше перша кніжка на руским языку – поетични зборнік Г. Костельника „З моего валала“, з хторим положени фундамент рускей літератури. Выходзене того зборніка дзепоедни науковцы тримаю за початок літературного языка.

О тим же часе теди язык ище лем почина формовац и же ище не можеме бешедовац о

Зоз ёдней схадзки Руского народного просветнаго дружтва.
Паноцец Дюра Біндас шедзи у штредку

стандартнім языку, шведоча веце факты.

Ёден з іх тут же теди превладує подполнна анахрія у обласци правопису. Найлепши приклад за тото можу послужиц слова паноца Дюри Біндаса: „Кажде писал зоз своїм правописом: ёдни горватско-сербским, други українским або русийским“.

На початку ХХ-го віку медзи руску интелигенцию поставяло ше питане на яким языку писац.

Препадане Австро-Угорской монархії 1918. року и творене Кральовини Сербох, Горватох и Словенцох пременело положене Руснацох. Перши раз у свойі истории вони мали можлівосц не лем организовано ше обединьовац, але и розвивац культуру и просвіту на своім, мацеринским языку.

Року 1918., а потым и 1919. паноцец Дюра Біндас пробуе позберац руску интелигенцию и ришиц питане твореня просвітнай организациі, відання часописох и кніжкох на власним языку.

У Новим Садзе, 1919. року зишли ше 150 делегати зоз руских валалох на народну схадзку, на котрой основане Руске Народне Просвітне Дружтво, за предсідателя выбраны Дюра Біндас. Главна задача схадзки була выбрац

язик на котрим Руснаци буду писац. Така одлука не принашена такой, були рижни предкладаня: писац по сербски, по українски, по русийски. Векшина членох, а скорей шицких паноцец Біндас, були свидоми же би преходзене на гоч котри з тих языкох значило и трацене власного языка и ідентитету. Прето за языку культуры и просвіти привлекена мацеринска, руска бешеда. Так Руске Народне Просвітне Дружтво постало перша руска інституція котра на розвой руского літературного языка мала одлучующи вплив.

Бо, у тот час, отаргнуты од свойого старого краю вецеяк як два вики, Руснаци, без огляду на свою малочисленосц, зачували себе од насиленай асимілациі у періодзе Австро-Угорской имперії, зачували свой язык и свидомосц о етнічнай окремносці. Очуваню и розвою руского языка вшэліяк допринес и об'ектівны фактор, як то то нове политичне окружение.

3. Треця етапа у истории формовання руского літературного языка повязана зоз зявеньем першай „Граматики бацаньско-русской бешеди“ 1923. року Гаврила Костельника. О ней будзе бешеди познейше, у трецей часці.

Оксана Тимко Дітко

У ПЕТРОВЦОХ ОТВОРЕНА ДЗЕЦИНСКА ЗАГРАДКА

Наймладши заинтересованы за дзединску заградку

родонаочалніка Городу Вуковару Филип Сушец, начальнік Општини Богдановци Марко Барун, жупан Вуковарско-сримскай жупанії Дамир Деканич, а на святочносци присутвовали и член Совету за национални меншини Республики Горватской Звонко Костелник, заменік жупана Вуковарско-сримскай жупанії Франьо Орешкович, прочалнік управного уряду за образоване, спорт и бранітельох Дарко Димич, заменік начальніка зоз шора рускей национальней меншини Општини Богдановци Ярослав Медеши,

Заградку отворел начальнік Општини Богдановци Марко Барун

Учашнікі крацкай культурнай программы

У организації Општини Богдановци, 16. марта, у Петровцах отворена Дзединская заградка Петровцы – подручны будинок Дзединской заградки Вуковар 1. После ин-

терпретациі горватской гимні група „Смоквочки“ зоз Дзединской заградки Вуковар 1 и подручны будинок у Петровцах представели ше нам зоз рецитацию „Дзвон“ и „Мали подшніжнік“, як и зоз шпиванку „Най вшадзи любов швици“. Основна школа Антуна Бауера, Подручна школа Петровцы, которая у своіх рамикох ма виучоване руского языка и культуры, зоз своіма младшими школярами ше представела зоз даскеліма рецитациями.

„Медведзікі“ Дзединской оводи Вуковар 1, подручны будинок Богдановци, представели ше нам зоз рецитацию „Дзвон“ и „Мали подшніжнік“, як и зоз шпиванку „Най вшадзи любов швици“. Основна школа Антуна Бауера, Подручна школа Петровцы, которая у своіх рамикох ма виучоване руского языка и культуры, зоз своіма младшими школярами ше представела зоз даскеліма рецитациями. Перше ше шицким присутним, домашнім и гостям, представела и шицкіх привітала директорка Дзединской заградки Вуковар 1 Мирияна Кулич, а потым ше шицким обрацели и заменік го-

председатель рускей национальней меншини Општини Богдановци Томислав Кетеlesh, председатель Месней заєдніи Мирко Гарди, начальнік Општини Томповци Милан Грубач, начальнік Општини Стари Янковци Драган Сударевич, начальнік Општини Товарнік Анджело Доброчинац, та петровски парох о. Владимир Седлак, которы и пошвецел будинок и шицкіх присутних гостох и учашнікох. На концу ше пошло розпатриц просторій нового будинку Дзединской заградки у Петровцах – подручного будинку Дзединской заградки Вуковар 1.

Звонко Костелник, проф.

Нукашњосц новай дзединской заградки у Петровцах

ОЗНАЧЕНИ РОЧНІЦІ СОЮЗУ И КУД „ОСИФ КОСТЕЛНИК“ И МЕДЗИНАРОДНЫЙ ДЕНЬ МАЦЕРИНСКОГО ЯЗИКА

У ВУКОВАРЕ ПРЕДСТАВЕНА МОНОГРАФИЯ КУД „ОСИФ КОСТЕЛНИК“

Минута цихосци за шицких погиблих, пострадалих и нестатих бранітельох и цивилох у Отечественей войни

З нагоды означавання рочніцько сноўаня Союзу и КУД „Осиф Костелник“, як и означавання Медзинароднага дня мацеринскага языка, у организації Союзу Русинох РГ, вуковарскага КУД „Осиф Костелник“ и Рады рускай национальнай меншини гораду Вуковару, 18. фебруара представена кніжка - монографія Дружтва хтору порихтала Любіца Гаргай, а представена и перша граматика рускага языка.

Представяне кніжкох отрымане у просториах Рады рускай национальнай меншини гораду Вуковару, а число нащывітэльох пре защитні епідемійни міри было ограничэне на 40 особи.

На початку промоції интонавані гімна РГ и святочная писня Руснацох РГ, а з минуту

цихосци дата почесць шицким страдалым цивилом и бранітельюм у Отечественей войни. Нащывітэльох привітал шицких присутных у свой меню и меню членох, вінчуючи авторкі на такей значней кніжкі хтора през сліку и слово провадзі пейдзешат рокі аматеризма у тим вуковарским Дружтве.

Предсідателька Союзу Русинох РГ, Дубравка Рашлянін, привітала присутных и наглашала же означаюме пейдзешат штварту рочніцу Союзу, але и пейдзешат штварту рочніцу існовання КУД „Осиф Костелник“ у Вуковаре, у хторим и вона сама почала танцоўца и шпиваўца ище як дзецко. Союз Русинох основані 25. фебруара 1968. року, а КУД „Осиф Костелник“ даскельо дні пред тим.

Прывітне слово Дубравки Рашлянін, предсідательки Союзу Русинох РГ

Подпредсідатель КУД „Осиф Костелник“ Мирко Дороказі привітал шицких присутных у свой меню и меню членох, вінчуючи авторкі на такей значней кніжкі хтора през сліку и слово провадзі пейдзешат рокі аматеризма у тим вуковарским Дружтве. Главна и одвічательна редакторка Союзу Русинох РГ пречитала текст др сц. Оксані Тимко Дітко „Граматики рускага языка“ и уведла присутных до поняцох стандартизаціі рускага языка, а хтора мала весякі периоды. Перши период од приселеня до тих крайох 1744. р. по початок 20. віку, други од 1904. по 1923. рок, кед ше зявлюю перши записи по рускі и трэці период од 1923.року кед вишла перша граматика рускага языка з котру почало нормаване рускага языка.

О монографії „50 рокі Культурно-уметніцкага дружтва „Осиф Костелник“ Вуковар“ окрем редакторка Вері Павловічовій бешедовала и авторка Любіца Гаргай, хтора наглашала же ей у реализациі того значнага проекту помогли велі члени Дружтва хтори мали зачувані фотографії зоз предвойновага часу, як и скарб Союзовай бібліотекі

у хторей нашла жридла и тексты зоз роботи Дружтва. У мано Дружтва и свой меню бешедовал и Михаіло Панкович, почесны предсідатель КУД „Осиф Костелник“, хтори написал и рецензию на монографию и хтори был член Сновательного одбору Дружтва давнаго 1968. року. Тих днёх и зуваных здогаднул ше и Янко Колбас, длугорочны член Дружтва и учашнік у юго сноўаню.

Окрем членох Дружтва представяне нащывели и Звонко Костелник, член Совету за национальнай меншини РГ, Якім Ерделі, предсідатель Рады рускай национальнай меншини Вуковарско сримскай жупанії, Томіслав Кетелеш, предсідатель Рады рускай национальнай меншини Општини Богдановцы и Предсідателька рускай национальнай меншини осецко-бараньскай жупанії Агнетка Балатинац.

Промоцию финансайно помогли Совет за национальнай меншини РГ, КУД „Осиф Костелник“ Вуковар и Рада рускай национальнай меншини гораду Вуковару.

Вера Павлович

Публіка на промоції монографії

ПИСАНКИ У ФАРБОХ ГОРОДУ

КУД РУСНАЦОХ ОСИЕК ОСВОЕЛЮ НАГРАДУ ЗА НАЙКРАСШУ ПИСАНКУ

Найкрасша писанка зробена на видутим гушим вайцу, а зробела ю дзивка Зденка Сивчового, хтори член КУД Руснацох Осиек од самого снованя.

Награду, у меню КУД Руснацох Осиек, превжала подпредседателька КУД Руснацох, Дубравка Рашиянин.

Всботу, 9. априла, после двох рокох прерви пре пандемию хтору виволал вирус корона, у Осиеку знова отримана манифестация „Писанки у фарбах городу“ (*Šarana jaja bojata grada*) хтору,

на тот завод, зоз Туристичну заєдніцу Осиек организовал город Осиек.

Того року манифестация ше отримовала на Площи шлебоди, а не на централней городской площи, але и тата локация була добре нащивена. После утаргованя скоро шицких епдемийних мирох хтори були уведзени пре вирус корона, людзе масовнейше вишли до городу жадни дружения на отвореним и збуваньох яки им були ускрацени през тоти два роки. Тота традицыйна Манифестация ше віше отримує всботу пред Квітну нідзелю, ище од 2001. року. Звичайно ше отримовала на централней городской площи Анте Старчевича, а лем раз є отримана у Твердині (*Tvrđi*), пре реконструкцию

централней городской площи. Того року була отримана на Площи шлебоди, віроятно пре Фериви маратон хтори ше отримовал у исти час, а старт мал з централней площи.

Писанки у фарбах городу єдинствена манифестация у Горватской хтора приказує рижнородносц і богатство вель-капосних и вельконоцных обычайох

Наступ подростку КУД Яким Говля з Миклошевцох

Осиеку, але и цалей Славонії и Барані. На початку була задумана як манифестация национальных меншинох, але познейше ше приключели и други здружения и институцій.

Вечеј як штерацец штанди и числени наступи культурных дружтвох национальных меншинох, але и здруженноњох чуварох традиций, од 9 по 13 годзин нащивительом приказовали свою обичаї, цікави танци лебо мелодични шпіванки, а на штандох ше могло найсц шицкого, од писанкох та по продукти зоз сущеного и куреного меса, лакотки, та по бависка направених з древа...

На штандох национальных меншинох векшином були презентовані єдла вязані за Вельку ноц, а писанки були єдни красши од других. Оценьовало ше найкрасше ушорени штанд и найкрасшу писанку.

Тричленови жири у составе: директорка туристичней заєдніци Осиек, Таяна Рогуля, водителька Оддзелена заeduкацио и промововане при Музею Славонії, Єсенка Рицл, та директор Културного центру Осиек, Иван Кристиян Маіч,

титулу найушореншого штанду дозелели Матки Словацкай з Осиеку, а награду за найкрасшу писанку КУД-у Руснацох Осиек.

КУД Руснацох Осиек и Представителька рускей национальной меншини Осецко-бараньской жупаниї, Агнетка Балатинац, до госцох поволали подросток КУД-а „Яким Говля“ з Миклошевцох же би ше представили зоз кратким фольклорним наступум. Їх водительки одлучели же то буду дзецински бависка *Мости*, *Чижику* и *Шаркань*.

На поволанку Представительки рускей нм ОБЖ, Агнетки Балатинац, манифестацию провадзела и делегация Национального Совету Руснацох Сербії, Яким Вінаї и Таня Арва-Планчак.

Представителька рускей нм ОБЖ, Агнетка Балатинац за штандом КУД-а Русанцох Осиек

Агнетка Балатинац

ВЕЛЬКА НОЦ У МИКЛОШЕВЦОХ

После двох пандемийних років, у церкви Рождества Пресвятої Богородиці у Миклошевцах, Велька ноц преславена з винімково великим числом вирнікох. Шлебодно можеме повесць же церкава уж давно не була така полна як того 2022. року на Вельку ноц.

Внедзелю, 17. апраля, кед ше по греко-католіцким календарем преславяла Велька ноц, до церкви Рождества Пресвятої Богородиці у Миклошевцах зляло ше велике число вирних валалчаньох, але тиж так и винімково велике число госцих котри конечно могли без окремих епидемийних мірох и захисних маскох присць нацвиць своїх у валале, але и присутстваць на Службі Божай.

Службу Божу служел домашній парох о. Роман Ступяк, Апостол читала Ніколіна Бучко, а Службу шпивала Женска шпивацька група міклошевського КУД „Яким Говля“.

Міклошевски дзияк Антоній Тонко Лікар после вецей як 65 роках, пре здравстени стан и високу старосць, першираз не шпивал на Вельку ноц у Служби Божей, та Женска шпивацька група зоз своїм шпиваньном прекрасно провадзела Службу, але векшина Міклошевчаньох, як и їх госцих звікли на специфични

Женска шпивацька група КУД „Яким Говля“ провадзела зоз шпиваньом и благослов пасхальних кошаркох

Пошвецане пасхальнага ёздзеня

тенор дзияка Тонка, як го векшина вола, та им було да-
кус незвичайно з крилосу чуць
дакого другого.

Значне надпонуц же дзияк Тонко на Крачун 2020. року достал окремне припознане Святого Пристолу за 65 роки препровадзени у служби дзияка у міклошевской пашохії.

Тогорочна Велька ноц мала ище єдну специфичносць, а то окремна молітва за вібен-женцох з України и молітва за мир, як на просторе України так и цалого швета.

Парох Ступяк прочитал вельконоцну вінчованку кріжевскаго владики кир. Мілана Стипича у хторей окрем вінчованки повага дана на любов

з яку нас Ісус люби, же би и мы любели своїх близкіх, а окреме же бізме виказали вельку любов и емпатию спрам настраданих з України, хторих ёст віше вецей у Горватской, та и у наших срімских и славонских местах.

Нажаль, война віше принесе смуток, та прето потребне же би ше тим особом помогло же би ше чувствовали приемно у стredkoх дзе тераз

Женска шпивацька група КУД „Яким Говля“ шпивала Службу Божу место дзияка

пребываю, же би ше им при-
ріхтала даяка радосць у тих,
за ніх чежких часох.

Вельконоцни пасхальни ко-
шарки, односно як ше у на-
шім народзе гутори – паски,
пошвецані у порти, а по чис-
лених кошаркох мож було
обачиць же людзом барз хи-
бело буць ведно на Вельку ноц.

Хвіля була барз пременліва,
та так можеме призначиць же на Вельки штварток темпе-
ратура у Міклошевцах була
+24°C, а на Вельку ноц лісм
дас коло +10°C, а дул такі
моцны вітор же ше кошарки
перше унесло до церкви. Пра-
ве пред пошвецаньом вітор
ше застановел, та шицки виши-
ли вонка и на окреме шве-
точны способ дочекали благослов пасхальнага ёзда и са-
мых вирніх.

На паноцово „Христос вос-
крес!“ док пірскал кошарки и людзех зоз швецену воду,
цала порта одгуковала: „Во-
истину воскрес!“, а Женска
шпивацька група КУД „Яким
Говля“ шицко провадзела з
воскресним шпивом „Хри-
стос воскресе из мертвих...“

Агнетка Балатинац
Фото: А. Балатинац

ВЕЛЬКА НОЦ У ПЕТРОВЦОХ У ДУХУ СОЛИДАРНОСЦИ И ПОТРИМОВКИ ВИБЕЖЕНЦОМ З УКРАЇНИ

Прихтоване за Вельку ноц, котре у християнскай традиції наволусеме Вельки пост, або Св. Штерацедньовніца благодатни час у котрим християнє интензивнейше практикую молитву, пост/одрекане и діла милосердя же би лепшне сполнели заповід любови гу Богу и ближньому. Велька споведз невихабліва станіца на тей драги гу славеню Пасхи Господнєй.

Заповід любови гу Богу и ближньому того року попримела и єдну нову форму. З початком войны у України, скорей шицкого почали зме ше модліц за мир. Важност молитви за мир окремно добре чувствую нашо людзе бо прежили войну. Порушани з молитву и потребу ближніх, велі ше з нас одрекали и донирали преіг Червеного крижа або Каритасу у пенежу и поживи. Кед почали присци-говац перши вибеженцы до нашого краю, було людзох зоз подруга петровской парохії котри ше уключели волонтирац у змесцованию, у потіхі, у помаганю у рижних потребах вибеженцом котри пришли до вуковарскога и вин-

Свята Служба Божа на Вельку ноц у петровской церкви Покрова Пресвятей Богородици

ковского краю.

У сотрудніцтве зоз начальніком Општини Стари Янковци, паном Драганом Сударевичом була порушана ініціатива же би ше вибеженцом з України оможлівело госцовац на богослуженьох на Вельку ноц, окреме на Служби Божей и пошвецаню паски и кошаркох. Одволаносц була барз добра! Зоз Слаковцох, Нових и Старих Янковцох автобус привез коло трицец особы на Службу Божу. Даскелью фамелії пришли и на власных автох, а

една фамелія вибеженцох пришла и з Вуковару.

По Служби Божей було винчоване и упознаване у церковней порти, а потым часене у парохиялним доме. Нашо парохияне подаровали пице, сирец, шунку, паску и покераї, а у парохії зме порихтали и поставели пригодне дружене. Кажды вибеженец як памятку на преславу Пасхи приял писанку. Велі виражели жадане и надалей остац у контакту з нашу парохию. Цешиме ше же ше вони у нас чувствовали як домшні. Указали зме им же у нашим мултикультуральным штредку ест места за каждого хто не потупюе вредносци других.

Пасха 2022. року будзе запаметана по госцох котрих нам Господ упуцел. Модліме ше и надалей же би вони цо скорей могли рушиц до своіх местох, же би неизвесно зоз котру жилю була цо скорей закончена, гоч зме свидоми зоз власней прешлосци же за мирни и благодатни живот будзе потребно ище вельрохи.

о. Владимир Седлак

Заєдніцка фотографія зоз українскими вибеженцами

ПОШВЕЦАНЕ ПАСКИ У ВУКОВАРЕ

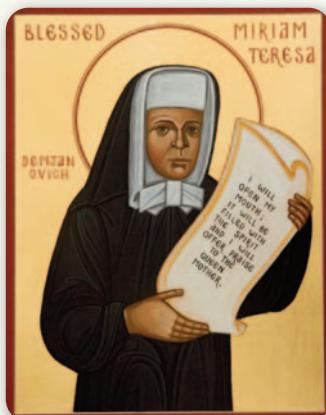
По утаргнцу епидемийних мірох, тогорочна Велька ноц окреме святочно означена у вуковарской грекокатоліцкай церкви Христа Царя. Внедзелю, 17. априла, вельконоцна Служба Божа служена на 8,30 годзин, а по законченей Служби Божей у дворе було пошвецане паскох.

Вера Павлович

Благослов вельконоцних кошаркох у дворе вуковарской церкви Христа Царя

СВЯТА МАРИЯ ТЕРЕЗА ДЕМЯНОВИЧ

Икона блаженей Марии Терези Демянович

Свята Мария Тереза Демянович була монахиня чину Шестрох убожнай любови по прикладу св. Єлисавети. Жила у Зединених Американських Державах початком ХХ століття. Гоч уж була народжена у цудзини, а не у старим краю, була свидома своєго руского походзеня. Божа воля так сцела же би перша особа припозната за блажену, чий процес преглашавання бул вітворені у Америці була Рускиня – Русинка з Горніці!

Як шицко почало?

Тереза Демянович народжена 26. марта 1901. року у Байону, Нью Джерси, ЗАД (Bayonne, New Jersey, USA). Отець єй бул Александар Демянович, а мац Йоана, родз. Сухи. Тереза була наймладше од седмерих дзецеох. Єй фамелія приселела з Горніці, з восточнай Словакії. Фамелія була свидомо руска и грекокатоліцька, та у тим духу хованая и мала Тереза. Кресцене, миропомазане и Першу св. Причасць, прияла у своім обряду, у грекокатоліцькай парохії Св. Йоана Хрестителя, постановеней праве пре вексле число приселених Руснакох у ёй родимим краю.

Як дзецко росла у индустрій-

ним квартелю, при рафінерійох нафти у Нью Джерсию. Закончала тедишину основну школу, а потым предлужела свою школоване далей и 1917. достала диплому у „Bayonne High School“.

Чловек планує, Бог одредзус

Тота стара присловка сполнела ше и у живоце св. Марії Терези. По законченю школи Тереза сцела ше замонашиц. Сцела буць шестра кармеліткінка, але осталася дома служиць свою хору мацер, которая на концу умарла у новембре 1918. року од пошлідкох епідемій грипи. По мацеровей шмерци, фамелія ю нагварела уписаць студій літератури на „College of Saint Elisabeth“ у Конвент Стейшн (Convent Station), дзе напрavezла докторску дисертацию у юнію 1923. року.

Гоч ю други унапрямовали до шветовей кариери бо мала добри успіхи на факультету, а буць професор бул престиж, окреме за жени гевтого часу, Тереза и надалей сцела постаць монахиня, и свой живот препровадзиць у молитви и приданосци Богу и ближньому. Понеже ше не могла одлучиць у хторим би монашеским чину найлепшє сполнела своёй служене Богу, а наших восточных чесних шестрох там анё не було, почала робиць як професорка на „Academy of Saint Aloysius“ у Джерсу Ситию (Jersey City). Уж теды при професорки велі замерковали автентичну християнску духовносць и понізносць. Студенты ю знали видиць як у студентскай каплічкі на клечачо длуго молілі панцеркі. Шпивала тиж и у церковным хору своєй парохії.

Одлучуюча хвилька

Влеце 1924. року одлучала нащывіць монахінії кармеліткінки у Бронксу, Нью Йорк (The Bronx, New York). Пре ёй здравственні причини, шестри кармеліткінки ю совітовали най причека ище даскељо рокі, бо була досць слаба. Власна фамелія єй предкладала, кед уж дума рушиць по тей духовнай драгі, же би хасновала таланты котры єй Бог дал и же би вошла до даякого монашеского чину дзе источасно може буць и монахіння и учителька. Скорей швeta Зачатия св. Ани, модлела ше дзвіятніцу Непорочно зачатей Діви Марії и одлучала ше приключиць монахініем Шестром убожнай любові св. Єлисавети. На швeto Стретения, 2. фебруара 1925. року, мал буць дзень ёй уходзеня до манастира, але ёй оцець несподзівано умар 30. януара од жими.

Жывот у манастире

На швeto Марії Лурдескай, 11. фебруара, одпітала ше од своіх. До манастира у Конвент Стейшн (Convent Station) провадзели ю єй брат о. Карло Демянович, паноцець, и два шестри. У истым року прыяла и монашескі ризы и монашескі мено Мириям/Марія.

До манастира є прыята як грекокатолікіня, як така жила свой монашескі живот зоз другими шестрами, а так и умарла. Прэйг ней ше тоти шестри по прешыраз стретли зоз грекокатолікімі и од ней велью научели о ніх.

Марія Тереза писала шведоченя о своім поволаню на молбу других шестрох. Получава други шестри гоч и сама була новакіня. Уж 1926. року першне оперовала ман-

дулі, а потым ше чежко похорела. Зздраве ше єй нагло губело. Покладала вични монашескі обіти уж 2. априла, скорей часу, пре хороту. Була оперована и на шлепе черево 6. мая, а о два дні умарла у 26. року живота. Похована є 11. мая у Нью Джерсиу на локальним теметове, у крипти чесних шестрох.

Поступок за припознаване святосяці

Же би ше дакому припознала його святосяць, мушки ше перше прейсць обсяжні поступок. Видзаци же ше велі модля при гробе шестри Марії Терези, а по ёй заступніцту ше случовали и чуда, 1945. року монахіні писали до Риму молбу же би ше випітала святосяць и виучел живот тей младей Божей угодніцы котра у веліх порушала роздумоване о власним духовним живоце и християнским поволаню.

Рим 1946. дошлебодзел початок поступку, а вон докончени 10. мая 2012. року под час папи Венедикта XVI. Папа Фаранциск 17. децембра 2013. року дошлебодзел з медыцинским вигледованьем потвердзене чудо віздравеня цалком шлепогого хлапца котре ше одбуло ище 1964. року.

У Ньюарку (Newark), 4. октября 2014. року по першираз ше одбуло припознаване ёднай особи за блажену на амеріцким континенту и то праве Рускині/Русинки! У ёй матичнай грекокатоліцкай епархії Пасаїк (Passaic) тата подія була попровадзена з вельку радосцу. Шлідуюцого, 2015. року, 4. априла припозната є за святу. Ёй швeto у церковним календаре призначене на дзень ёй преходу до вичносці – 8. мая.

о. Владимир Седлак

Слово мацерово

Пише:
Агнетка Костелник Балатинац

У МОЙ ЧАС

Неславно, кед сом була у мацери, рушела бешеда на тему – у мой час... и вец ми приповедала о красних часох кед була дзивка, як ше забавляли, як ше облекали, яки шмати ше ношело на полью, яки до дутяну, до школи, а яки до церкви.

Красни памятки врацели ю 60 роки до прешосци, а я ше почала здогадовац як то було пред 40 роками, бо моя мац ровно 20 роки старша одо мене.

Вец сом подумала на нешкайши дзеци и як вони буду описовац „свой час“? Цо вони поведза о своём облечиве? Цо ноша до школи, чо до церкви? На полью векшина уж не ходзи, окрем кед иду сликовац природу лебо прешейтац пшичка.

А вец зме приповедку з облечива преруцели на тото кельо було дзецах хтори „бавели забаву“, шпивали, танцвали... хто их водзел, учел, вежбал... У валалох було вельке число дзецах, фамелій були численши як нешка, та першопричашнікох знало буц и по 30–40. Пишем „першопричашнікох“ бо ше теди, кед моя мац була дзецко, та аж и я, не сликовало так часто як нешка. Сликовало ше праве кед була Перша св. Причасц, кед ше закончовало класи, на свадзбох лебо на даяких векших подійох, а звичайно, хто ходзел до школи, ходзел и до церкви. Сликовало ше з фотоапаратом, а слики були виложены у обисцу на муре, найчастейше у приклече.

Не було их велью, а хтори не були виложени,чувало ше их у окремных шкатулох и опатрало кед би пришла

родзина, лебо вжиме, кед ноноци були длугоки.
Моя мац ище и нешка вежне до рукох шкатулу зоз ста- рима фотографиями, а памятки ше роя як пчолкі на прекрасных квиткох.

– Тото було кед ши перши раз водзела конферансу на манифестациі у Миклошев- цох зоз Владом Верешом. Купели зме ци нови комплєт, красни сомотові, доганові, же бісце ти и Владо були єднак пооблекані. Були сцे як з телевизії – приповеда мац, а попатрунок ей одблу- кал дзешка далёко и видно же ше цеши же змогли пе- нежи, бо ше у тедишині час нови шмати и нови ципели куповало лем за Вельку ноц. – А кед нина Ганча и я були дзивки, и кед зме ишли до валалу, целом драгом зме шпивали. Бивали зме у Балежняку, теди ище не були бетонірави дражки але з це- глох. Кед падал диждж було блато та ше мушело мерко- вац кадзи ше ходзи. А вжи- ме, – предлужує мац – кед зме ходзели на прадки, ніяки шніг нас не могол застана- віц же бізме препущели прадковане. На шмату зме позаруцовали заруцовачки, выбренайзовали власи, зоз папером у фарби дакус на- фарбели гамби и зачерьвенелі ліца, и бегай до дружтва, бо там уж чекали пайташки, а и хлапцы. Ошмишкуе ше и приповеда же кажда мала даякого хтори ше ей пачел, але ше лем спатрали бо були таки часи же газдиня мер- ковала же би ше не случело дацо „на ганьбу“.

Мене таки приповедки цика- ви, але и покус шмишни бо ше барз добре здогадаю кед

сом ше як дзивче питала ді- дрови, хторого зме волали „дідо Лаци“, а хтори знал одвити на шицко цо ціка- вело дзеци, чи можліве жени хтора ше лем пред двома мешацами одала же би на- родзела дзецко?

Мудри дідо ше опитал – а хторе ей то по шоре?

– Перше – одвітовала сом.
– Перше може, але друге уж не годна, друге народзи о дзевец мешаці – констатовал дідо Лаци.

Не барз сом то розумела у тедишині час, але добре сом запаметала його слова, та ше часто шмееме кед то спомнеме, а праве ми и тераз тото пришло на розум кед мац гуторела же газдиня „мерковала“ же би були шо- рови.

Питам ше мацери – А цо думаш о нешкайших часох?
Моя мац ма гевту смужку мудросци хтору находзиме при особах хтори черпаю поуку з искусства прежитих рокох, та сцерпезліво толкує кед ше ей дацо опитам, але тиж так не критикує нешкай- шу младосц, ані не виноши становиска хтори би ви- словівали дацо негативне.
– Кажды час ноши свойо. Мне мой час у младосци бул найкрасши, тебе твой, а тим дзецом іх. Гоч ми ані не розуміме цо ту таке красне кед непрерывно длобу до тих своіх телефонах, сигурно им о 20 роки іх час будзе най- красши.

Таки живот, кажды час ноши свойо и кажда генерація раз пове – у мой час –, а вец з носталгію попатрунок одп- ліва там дзешка, поза гори- зонт дзе лем памятки бываю.

ПІСНЯ МОЙОМУ ОЦОВІ

Пошол ши од нас, було рано,
до вичносци, так несподзвано,
праве теди,
кед ше Жима од Яри одпитала
красни житни поля Твоїх
вредних рукох нам подаровала.

Роки прешли и преходзіц буду,
И слика твоей твари спред очох
бляднє,
Лем и далей душа, шерцо, оцец,
тебе жадне.

Придз, лем придз частейше
до моїх жаданих снох,
же бим спокойнє далей жиц мог.

Дзекуєм ци, мили оцец:
На поуки, на совітох даних
И за тоти твойо вредни руки,
на генох Твоїх до мне утканих.

Єдно себе ровно жадам:
Най себе ведно заграєме и
зашпиваме
Гевту стару, стару нашу,
О нашей ровнії и старим са-
лашуш.

Я ту, опрез Вас, родни мойо,
Дзе на вичносци спочиваце.
Не мож слизу ту не пущиц,
Мили мой, Ви то добре знаце.

Цо най повем, оцец, щиро?
Ти дзе престал, я започал,
Власи шиви, глава ліса,
Цело болі, роки зберам.
Помалючки, поцихучки,
„до празного дзвери я отверам.“

Петровци, 2. 2. 2022.
Томислав С. Кетелеш

ДОБРИ ДУШИ ДЗЕЦИНСТВА

Здогадоване на часи вчасного дзесцінства наисце може быць вшэліякое. З оглядом же сом ёдиніца, автоматски сом достала етикету наймилшаго дзецка фамеліі. Не было тога хто ме не розмазовал и пробавал ме нашмеяць. Дзекуем мілей фамелії.

Медзітим, накеды сом надосць наросла же бым цалком сама направела шмелі, самостойны крохаі звонка обисца, цалком необчековано, а заш лёсм кождоднёво открывала сом новы швет хторы у сущносці віше быт ту. Паметам метери дражкох хторы ше прецагую по бесконачносці. Над дражкамі а пред хижамі коруні дрэвож. У хладку найвекшаго дрэва находзела ше лавочка. Лавочки

були ключны за тот швет. Були углавним древени, але рижнаго випатрунку и стану, од древеніх зоз операчом, без операча, двошеди, ніжкапозіційни, високапозіційни... Шлебодно мож повесць же лавочки уж самі по себе представляли самостойны приповедкі и свою прыватну вселену.

Але, то не приповідка о лавочках. Думам же вони уж весяль раз ошпівівани і позапісавані. То приповедка о лавочковых душах, о ёдних, єдных, унікатных бабочках. Множина. Бабочки теды були барз окремні. Верим же су такі і нешкі, але их, нажаль, ридше стратаме як часць кождоднёвосці. Бабочки на лавочках представляли статусны символ.

По ніх ше могло накруцаць швайцарску годзінку. Такі розличні, а заш лёсм такі гомогені віходзілі вонкі шеднүць на уж спомнуту лавочку хтора ше, як сом уж гварела, находзела у найдомеркованшэ вібранным хладку под дрэвом. И кажда до ёдней на себе мала фартух, як орден чесци. Нешка верим же кажда з ніх зоз собу (ви)ношала животну терху, але теды ши то од ніх не могол директно чуць. Голесм я не чула. Але, врацме ше моім першым самостойным крохайом звонка обисца.

Бабочки мали часу. За шыцко. Віше. Задумайце лёсм очы дзецка кед му повторююці и безусловно даруєце час! Пачаток улічки значел першую бабочку хтора шедзи и чека. Любела сом задумоваць же шыцки вони чекаю мнё. Вони ше мі віше питали „Чия ши?“ А я віше одвітовала „Ша, як чия? Мамова і татова.“

Було то віречене, символічны тайнствені ключ за уход до тога безусловнаго чесовага вакуума. Лёсм теды би ше шыцко застановело. И потреба же бым можебуць пошла до дутяну, або ше бавіц зоз пайташамі. Бабочки ше нігда спрам мнё не одношельі як спрам малого смаркаго дзецка, але як гу ровноправному членові клану бабочках. Истодумніцы зоз истодумніцами. Без вінімкі. Кажды дзень. Гоч нас дзелело кола 60 рокі, ровноправносць у полним смыслу тога слова була весяль як значна за нас. Кажды з ніх віздулікі малы розличну тему за розгварку зо мню. Любела сом их слухаць, любели мі приповедаць. Ішце и нешкі так. Любім працюваць час зоз бабочкамі хторы жадаю приповедаць. За ніх віше мам часу. Уплітавали на мене у дзесцінстве. Дали мі наисце найвреднейши животны дарунок – знаць застановіць час и подараваць го другім.

Прето ше оглядніце коло себе. Можебуць праве ёдна бабочка шедзи и чека. Гей. Праве вас. Нігда ше не зна кед ше не оглядніце у правым напрямі. Чи не так?

Вояцкі чижми

цо то за бешеда
там споза угла
дзе крачаю
чижмово крачаі
дзе забиваю гвозді
до рукох и ногох
дзе коруную главу
зоз церньом и
преджубую шерцо
же бы вичурели крев и вода

тоти чежкі
вояцкі чижми
крачаю и нешкі
гледаючи кого бы прелігли
кому бы боль задали
кому бы и нешкі
до шерца джобали

най пойду зоз краю
и най попадаю
у глубокей дзіри
занавішне бываю
най ше не виграбу
там дзе слунко швици
дзе ніяки ціні
на шерцу
и души
дзе лесм бистре
бистре швицаце око
з поглядом
до Непреходнаго

vojničke čizme

što je za besjeda
tamo iza ugla
gdje stupaju
koraci čizama
gdje zabijaju čavle
u ruke i noge
gdje krune glavu
trnjem i
probadaju srce
da bi iscurila krv i voda

te teške
vojničke čizme
koračaju i danas
tražeći koga bi proždrli
kome bi bol zadali
kome bi i danas
srce probadali

nek odu iz kraja
i nek popadaju
u dubokoj jami
neka prebivaju
neka ne ispužu
gdje nam sunce sjaj
gdje nema sjene
na srcu
i duši
gdje je samo bistro
bistro sjajno oko
s pogledom
u Neprolaznog

Любіца Гаргай

Панонска морнарка

КАПКА МИ РУЖА ДО ОКА

Звонимир Няради

У тим чишле Новей думки здогаднeme ше ище ёдного руского поети хтори нас, на жаль, зохабел барз вчас. За собу охабел даскельо кнїжки поезії и морйо писньох у рукопису.

Звонимир Няради народзени 14. фебруара 1966. року у Руским Керестуре, а умар 15. априла 1993. року. Студирал на Філозофским факультету у Новим Садзе, на Катедри за руски язик и литературу. За живота обявел два кнїжки поезії – Общеднуты зоз цинями, 1987. року и Особне небо, 1990. року. Поэзия, критика и проза му обявйованы у Швельосци, Литературним слове, МАК-у, Польох. Писні му прекладани на сербски, мадярски и українски язик.

„Кед ше раз занавше претаргнє ёдна уметніцка творчосц и при тим стражаме самого уметніка, на других вец остава неподзековна улога заокружиц його творчосц, чувствующи при тим вельку одвичательност аж и пред невигвареним остатнім жадњом и словом уметніка...” Зоз тима словами Ваня Дула почина свой огляд на Нярадийову творчосц у кнїжки „Капка ми ружа до ока”.

Часто ше питаме чи добре робиме, чи у ушорйованю и вигледованю по рукописней спадщини не фальсификуєме творчосц поети. Чувствуеме ше як волани и неволани госци котри ше нашли у цудзей пещери зоз bla-

гом. Зна ше же у тим благу не шицко сами діаманти, прето и одвичательносц при выбору велька.

Постгумни Нярадийов magnum opus облапя ище за поетового живота обявени два збирки писньох (Общеднуты зоз цинями, 1987. и Особне небо, 1990.), гу чому приключени и по тераз нё-обявени, зложени поетични цалосци (Врацане гу гвіздом, 1988., Сон о писнї, 1992., Добудововане неба, итд.). Тиж так, за нім остale праве морйо писньох у рукопису, котри представлю материаля над котрим лем розпочата инициялна селекция до поетских циклусох.

Гвари ше же писательови предлужує живот не лемкажди раз кед му ше друкуе кнїжка, не лем у колективней свидомосци, але и у индивидуалней, поготов теди кед ше вецей раз вичитуе, або кед ше здогаднeme його словох. Так и рускому писательови припада гоч лем мала вичносц, покля будзе тиравац язик на котрим ше вон мал потребу виражиц. Мож ше опитац яки вец смисел и рациональносц твориц на языку вимерающей заедніци кед таки твор скоро же осудзени на герметичносц и пре бешедну малочисленосц того язика и пре ище менше число читачох на тим языку. Няради бул того свидоми, але, и по-при тим, одлучел праве на своім мацеринским языку твориц за вичносц.

У веліх писньох вон указал високу свидомосц о исторії, бул хронічар, непоштредни шведок и учашнік тедиших преламних часох. У його поезії находзиме шліди войнох, кризи и розпадования держави, вредносцох и моралу котри концом двацетога

віку залапели на тих простиорах и його народ. Тиж так ше намагал зрозумиц и глібши, аж гевти антични часи, кед през шпив о судьби историйных особох хаснue на году по аналогії вишпивац и свою особу. На тот способ, ідентификуюци ше зоз тоту духовну елиту, як кед би сцел указац же и вон ту у іх дружтве, як поет філозоф, свидоми прешлосци и терашньюосци, же припада гу тому дружтву и коло ніх ше чувствує як дома.

Самому околіску трудзел ше одлужиц през стихи з хоріма пробовал влапиц дух народу, але не на традиційни способ, лірского ошпивованя ідилічнай пасторали, але преяг шлебодного ламаюцого стиха, веристичнога виразу и наспрам критицкай дистанцы. „Прето його одношене спрам традиції амбівалентно двойністі, з ёдного боку ю почитуе, сце буц ей часц, але чувствує же находити на непорозумене, та у стихох часто здихуе над судьбу поєдинца. Гоч вон почитуе и люби свой народ, заш лем видзи же народ то якиш фантом, котри прекрити з плащаніцу культуры, а кед ше баржей спод нього запатри видзи же то маса, котра лягов не врача окрем кед ше ю не заведзе.”

Рефлексивна поэзия визначуе и гевту спознаючу нітку у уметносци котра руша од субективного дожица себе и швeta, але цо при тим не значи же є вец виключена зоз приповеданя о правди. Тото ше рефлектовало у його поезій як мотиви смутку о преходносци живота, младосци и тілесней и духовнай осаменосци, з ёдним словом, розчарованосци пре нёдосци-гуюююсци идеалох. Прето озда у писньох и выражел високе

чувство за морал. „Цинично поведзене, кед ше моралу тримаю нещешліви и слаби, котри так упадаю до ступки идеализма, зоз таким своім некомпромисным вредносним становиском и твардим моральным кодом вони вец віше у збиваню зоз несовершеносцу того швeta, та би ше могло повесц и же Няради пребарз озбильно зрозумел поетске поволане и сами идеали як цо то праведносц або любов.”

Запатрени до сна и до реалносци, та и до вичного у прешлосци и терашньюосци, Няради розвива способносц нагадованя будучносци цо найилустративнейше у писнї Кед кнїжка уж написана, дзе як кед би уж теди знал же яке литературно археологічне виволане будзе представяц робота на ушорйованю и обявйованю його творох.

Егзистенціялна трагичност человека мотивска нітка хтора ше прецагує през рефлексивну и любовну Нярадийову поэзию. У рефлексивней часци гласнейше го чуц як у любовних писньох лірского заносу дзе пробовал одкриц чи мож помириц розум и шерцо. Totи два демони котри обшадаю человека, раз ёден, раз други необачліво ше зменюо, паную над нім. Тиж так указуе и на розлику медзі чловеком и божеством, а о тим шведочи и його не лем біблійнни пад, але котри опомина кажди раз накадзи ёден з тих демонох над чловеком превежне подполну власц. Няради бул того свидоми и пробовал тото помириц гоч лем у своей творчосци, але витирвалосц того подняца, усудзіц ше заглібиц и жиц свою уметносц значи сам себе осудзиц на осаменосц.

Андрея Магоч, проф.

ОТРИМАНА ПРЕМИЄРА МОНОДРАМИ „АВТОБУС“ КУД „ЯКИМ ГАРДИ“ У ПЕТРОВЦОХ И ЗАГРЕБЕ

Венчик руских танцох у виводзеню танечнікох КУД „Яким Гарди“ на Вельконоцним концерту у Петровцах

З нагоди вельконоцных швятох внедзелю, 17. апраля, на першы дзень Велькай ноцы КУД „Яким Гарди“ Петровцы у сваім Доме культуры организовало преміеру монодрами „Автобус“, по мотывах Ірині Гарди Ковачевіч, а у улоги и режый Томислава Раца. У предлужжню програмы наступілі хлопска шпивацка група котра ше представала зоз шейсцома піснями и фольклорна секция

зоз трома танцамі. Петровска публіка пасле трох роках, цо пре корону, а цо пре недостатак театральных аматерах, конечно дочекала представу, односно штерацецминутову монодраму у котрой уживали не лем домашні, але и вельочислені госьці.

Гоч даедні патраче уж и забули як то випатра вожыц ше на автобусе, могли ше здогад-

нуц з якима ше франтами и бешедамі у автобусе мушели ношиц і цо шицко слухали од сіней по другу станіцу. И то не лем путнікох, але и шоферы хторы у даедніх хвилькох бешедовал о своіх фамеліярных проблемах, дзе учасцівали и другі учашнікі у транспорту. Публіка зоз зацікавеносцу провадзела тоту файту уметносцы, бо тримац публіку у напартосцы и за-

цікавеносцы не так ёдноставно. Публіка наградзovalа главного глумца зоз шміхом и кляпканьем, а вон ше барз добре нашел и зоз текстом и зоз заходзенем на сцени.

Же би публіка не была очкована за кратку представу постарали ше Хлопска шпивацка група и фольклорна секция. Видзело ше же людзом барз хібя тоты стретнуща, а поготов

Монодрама „Автобус“ у виводзеню автора Томислава Раца

Хлопска шпивацка група КУД „Яким Гарди“ на Вельконоцним концерту у Петровцах

Венчик руских писньох за загребску публику

Танечна точка у Загребе

наша писня котру хлопи виводза барз квалитетно и на єдним завидним уровню. Концерт би не был концерт кед би не наступела и младосць нашого Дружтва, а то нашо фолклораше котри на еден способ несподзивали патрачох зоз своїма танцами, правда да-кус у меним чишле я цо то было скорейших роках, але знова одушевели свою вельчилену публику. На концу програми публика ише длуго бешедовала о концерту и о монодрами, наздаваюци ше же ше тата традиция предлужо як и потера.

Такой о тидзень после премиери у Петровцах, 23. априла, на пово-ланку Представителя Рус-кай национальнай меншини Городу Загребу Михайла Тимка, аматере КУД „Яким Гарди“ предлужели зоз свою активносцу у За-гребе. Пред трицецерими припаднікамі нашей на-циональнай меншини у За-гребе, у ресторану Казабланка, наша вирна публика тиж могла ужывац у такей файти уметносцы зоз котру ше дахто и по перши раз стретнул и котрому было цикаве чуц нашу руску бе-шеду. Звичайно же писні

и танцы одушевели загребску публику, алє ніяким концом не меней вредну нашу бешеду у хторей ше могло ужывац цеком интр-претаций писні Любіци Фалцовей „Моім Петров-цом“ у виводзеню Владимира Дудаша и монодрами „Автобус“. Пред членами КУД „Яким Гарди“ у плане обисц и други нашо места дзе жилю Руснацы.

Звонко Костелник,
проф.

СУШЕДА

Под облаком закукуе Яни,
як Сенка свойя власи чеше,
чеше, чеше, розчесуе и
радошне пошпивуе.

Розчесани власи до варгоча плеце,
варгоч до венчика склада,
зоз горнодлу их припина
тота дзивка млада.

„За кого ше так рихташ,
Кому пошпивуеш?“
Питал ше Яни Сенки.
„Я ше рихтам за милого
До загради дзе розквитли багренки.“

Там мой мили мнє любуе,
Так ме погласуе,
А мойому целу барз одвитуе,
Теди з моїм целом Вон пануе.

И я бим це, сущедо красна,
Тиж так обциловал,
лэм кед бим не мал бриги
з оцом твоім, як стари коваль.

Поприцскал бим це,
Як розвалка цеста,
Вер же би нам спод багренкох
Не було надосц места.

„Ніч я не мам проців того“,
Одповедла Сенка; лэм
„Твоя глава преридзена,
Коло ухох власа шива.
Изд ти дому дзе це чека
Твоя жена жива.“

Петровци, 2002.
Томислав С. Кетелеш

Публика у Петровцах

Монодрама у Загребе

АКТИВНОСЦІ КУД РУШНЯК ЦЕКОМ ЯРНІХ МЕШАЦОХ

Наступ Рушняка на Дньох бошняцкей культуры

На поволанку Здруженя Бошнякох, Дружтво Рушняк 1. марта наступело на їх Концерту з нагоди независносци Босни и Герцеговини, кед у Риски була організована манифестація Дні бошняцкей культури у Горватским культурним доме на Сушаку. Сала велька за 700 нащивтельох була пополнета зоз прибліжно 500 особи у публики.

З огляdom же почала война у України, цала програма була у тим тону. Под час концерта були обешени три застави, українска, горватска и застава Босни и Герцеговини. Нашо облечivo и язик ше розліковали од других учашикох, зоз чим ше члени делегацій зоз Сараєва по перши раз стретли, та им то було нове и интересантне.

Члени Рушняка зоз слику Г. Гої „Киев у шлебоди“

Учашиїки мнанифестації зоз заставами

Медзинародни Дзень женох означени зоз виставамі у Матульох, Риски и Опатій

Того року Дружтво „Рушняк“ за медзинародни Дзень женох, 8. март, отворело три виставы, у галерії „Тик-так“ у Опатії, Месним одбору Млака у Риски и „Галеріїщи“ у Матульох. Потераз то найвекши успих, а вистави прицагли и вельке число нащивтельох.

На виставы у „Галеріїщи Општины Матулі“ представили ше троме нашо афірмовані маляре: Владимир Проччи, Мирта Блажевич и маляр з України Григорий Гой, хтори пришол з нагоди вистави, а пре войну и остал у нас як вибеженець. Вистава отворена 7. марта и тирвала по 18. марта, з тим же ше остатніх дньох затримали лем малюнки Григория Гоя.

У першай часцы викладаче Проччи и Блажевичова виложели квеце, цо и швечи Дню женох. Українски маляр Гой указал урбани малюнки: улічки вельких городох, а тиж так и вельки малюнок Києва пред войну, хтори зацикавел не лем нащивтельох, але и телевизиу.

Вистава малюнкох Г. Гої зоз урбанима темами и Києвом предвойну

Першого дня виставу нащивели начальнік Општины Матулі, адвокат Ведран Кінкел и його заменік Едуард Бачич. Вони домерковано опатрели малюнки и крашнє ше виражели о вистави. У мене Дружтва предсідатель Дружтва Владимир Проччи му як знак подзекованя на нащиви подаровал ёден малюнок.

И попри епидемийних мірох, виставу нащивело коло 160 особи.

Вистава малюнкох Владимира Проччия у опатійским Кафе бару на пияцу отворена 7. марта, дораз после валентиновской вистави. На вистави автор нащивтельком дзелел букецики пахняцих фіялкох и винчовал им Дзень женох.

Медзи нащивтелями вистави було и вельке число школьніх

Вистава малюнкох у Городскай бібліотеки на Корзу у Риєки

После двух роках прерви, 7. априла отворена вистава малюнкох членох подобовей секцii КД Рушняк ПГЖ. Вистава будзе отворена мешац днi, а подзелена є на два часци. Перша часць од априла под назыву „Україна у шерцу“ поставена од 7. по 19. апрыл, а друга под назыву „Уметнікі процыв войны у Україні“ поставена од 19. апрыла по 7. май. Тема виставох „Україна у войни и война у Україні“, а обдумана є як мали прилог законченю войны и потримовка шмелим Українцом. Потримовку України дали жителе нашей жупаний. Вистава „Україна у шерцу“ отворена 7. априла на 18 годзин у Городской читальнi на Корзу у Риєки. Виложены роботы вибеженца з України и нашего члена Григория Гоi и ужгородского древодлобача Константина Ковгана, нашего частого гостя и члена.

У Виставним салону викладали Мирта Блажевич и Владимир Провчи, хтори виложел 7 свой малюнки. На отвераню була заменiца городоначальнiка Риєки, Сандра Крпан, хтора на отвераню гварела же роками иснue неперывна вяза Городу Риєки и Дружтва Рушняк, и же за його роботу ма лем похвални слова. На отвераню вистави бул присутни и директор Городской бібліотеки зоз Риєки хтори подзековал Дружтву Рушняк на удатней вистави. Председатель Дружтва Рушняк домашнiм подаровал квеце и малюнок Григория Гоi. На вистави було красне число нащивительго, а медзи нiма були и вибеженцы з України, змесцени у обисцу Владимира Провчия.

У культурнi часци програмы Владимир Провчи одшпивал венчик руских и єдну українску шпиванку.

Вистава малюнкох у ГІК Риєка

Владимир Провчи, председатель КД „Рушняк“ на телевизийним каналу Р з Риєки

Телевизийна хижка Канал Р з Риєки направела интервью зоз Владимиром Провчим хтори емитовані на Дньовнiку.

Вистава малюнкох писанкох у квецу у Опатiї

Писанки у квецу

На Квитну недзеля, 7. априла, у опатийским кафе бару отворена вистава малюнкох писанкох у квецу. Автор вистави Владимир Провчи потераз не мал роботы на туту тему и то за ньго була уметнiцка виволанка. Вибрал форму русских писанкох писаних з воском. Виложены 25 платна у акрилу зоз винчоваку Велькай ноци, Христос воскрес!

Рушняк наступел на концерт з нагоди Дня Општини Вишково

Општина Вишково находитши блiзко при Риєки, з другого боку Каства. Статус општины достала пред 29 роками, а нешкa чиiш коло 16 000 жительго. У месце роби КУД „Извор“ хторе основане 2006. року и ма коло 400 членох. Слово о Горватох з Босни хтори ше ту населели цеком Отечественей войны. Їх подпредседателька нас поволала на участвоване у святочней програмы з нагоди Дня општини, 9. априла, у Доме горватских бранiтельго у центру места.

У програмы участвовали штири культурно-уметнiцкi дружтва з фольклором и писнями свойого народу и краю. КУД „Рушняк“ ше представел зоз венчиком руских писньох у виводзеню дуэта Верици и Владимира Провчийовых, а у преполней сали наступ бул добре прияти и наградзени зоз аплаузом.

Медзи патрачами бул и їх паноцец хтори указал вельку симпатию гу нашему народу и дал шумну донацию за вибеженцох хтори пребываю у Провчийовим обисцу.

Велi нам приступали и бешедовали о своiх вибеженских бригох, о знаходзеню у цудзим швеце цеком Отечественей войны у нас и у БiГ. Понукали нам помоц за вибеженцох, але ше заинтересовали и за нас Руснацох. Чежко ше было розысц з тима приэмнima людзmi и їх довирием. Тот красни вечар остане за паметане.

Владимир Провчи

Дует Верица и Владимир Провчи у Вишкове

ЛИТЕРАТУРНИ ВЕЧАР „ЛЮБОВ И ВИНО“

У организації КПД ДОК – НС, а з нагоди св. Трифуна и св. Валентина, 14. фебруара, у коцурській читальні отримани літературні вечар „Любов и вино“. Госціх привітали предсидентль Дружтва проф. Михайло Фейса, бібліотекарка Весна Пешут Радошевич и капелан коцурски о. Данил Задрепко, котри бешедовал о живоце и ділу двох святих. На явну поволанку Літературній секції КПД ДОК – НС, одволяли ше авторе и поетове з валалу, околних местох та и споза граніци. Стихи по руски представени осмерих, а по сербски седмерих авторох. Спред здруженя „Руснак“, Дружтва Руснацох у РГ, зоз своїма стихами на конкурсу участовав и млади поета Иван Лікар, іншак член з Миклошевцох, та вечар достал и медзинародни характер. Фахови жири пре-глашал лауреатки/лауреатох, та перше место у текстох по руски дзелели Ліляна Костелник и Мирон Горняк Кухар, а по сербски Милан Обренович и Мария Драгович. За поэзию по руски друге место додзелене Иванови Лікарови. Наградзени достали комплет нововиданих кніжкох по руски.

Учашнікі на літературним вечаре „Любов и вино“

ДЗЕНЬ РУСИНОХ У РУМУНІЇ

Всботу, 26. фебруара, у организації конгресней организації з Румунії, у Перегу Маре отримани Дзень Русинох Румунії. Шыцки заплановани активносцы ше по перши раз отримали у просторе їх нового будинку. Сход започал з покладаньем венца и паленьем швички при памятніку Александра Духновича, а присутствовали му госци и представнікіи вецеј уровнях, од локалней по парламентарну, вец представнікіи вирской заєдніци и числені медиі. У його рамикох отримане порядне зашедане Шветовей ради Руснацох/Русинох/Лемкох. На зашеданю були присутни члени Ради з Польскей, Словакії, Горватскей, Мадярскей и Румунії, а Микола Бобінец, член з України, пре нєможлівосц приходу, на зашеданю присутствовал онлайн. Одсутни були члени Ради зоз Ческей, Америки и Канади. Схадзку водзел предсидентль ШК РРЛ Штефан Лявінец. Єдна од точкох на дньовим шоре була о длугорочным проблему и новозробених крочайох по питаню

Секретарка Вийорка Бойчук и староста Переѓу Маре, Емерик Ковач з членамі делегації з Горватскей

неприпознаваня русинской народносци на Подкарпатю у України. Цала тата точка була преплещена з восну ситуацию у України за котру ШР РРЛ видала урядове сообщене у котрим стої же виражує солідарносц з Україну, гоч по нешкі Україна нє припознала Русинох як окремну національну меншину, а же Русини заш лем у ней жиу и шведкове су тей трагедії.

Госци зоз членамі шпивацкіх ґрупох Културного здружения Русинох Румунії

Як цо то уж и постала традиция, представени пропозиції конкурсу за припознаня лауреатох з меном Василь Турок-Гетеш и Иван Манайло, котри треба у писаней форми послац по 15. април, а уручени буду у маю, на Медзинародним Биеналу лемковской/русинской культуры у Криніци, у Польскей. После схадзки отримана культурна програма котру порихтала дзецинска и младежска шпивацка група Културного здружения Русинох Румунії, под руководзеньем пані Війорики Бойчук. Внедзелью, 27. фебруара, шыцки учашнікіи були на Службы Божей у церкви Покрову Пресвятей Богородици, котру служел о. Василь Бойчук.

У делегації Дружтва „Руснак“ бул предсидентль и член Ради Мійо Шайтош, секретарка Наталия Гнатко, начальник Општини Стари Янковци Драган Сударевич и новинарка Радия Срим Ліляна Киш. Одход на Дзень Руснацох Румунії реализовані з финансийну потримовку Општини Стари Янковци.

НАЩИВА РУСКЕЙ МАТКИ

Внедзелю, 27. фебруара, делегация Дружтва „Руснак“, у котрой були предсідатель Мійо Шайтош, секретарка Наталя Гнатко, начальнік Општины Стари Янковци Драган Сударевич и новинарка Радия Срим Ліляна Киш, нащивела Руску матку у Руским Керестуре, а прывітали их предсідатель Дюра Папуга, член Управнаго одбору Славко Пап и секретар Месней заєдніцы Руски Керестур Михайло Пацо. Нащива була з нагоды поради кола новых заєдніцких активносцоў у 2022. року. Окрем госьцювання на культурных манифестаціях котры уж запровадзены, порадзены промоціі новых рускіх виданьоў, котрим уж, або буду відавателе Руска матка и Дружтво „Руснак“. Пан Мійо Шайтош віпраповедаў цыкаву

Делегація Дружтва „Руснак“ з Горватскай у Рускей маткі

інформацію котра і призначена у кніжкі І. Караваля „Starojankovčani kroz stoljeća“ (688. бок), ке перша лабда до Старых Янковцаў принесена 1928. року з Руского Керестура, а принесли ю двоме валалчане медзі котрима бул и Иван Сударевич, прадідо присутнага Драгана Сударевича. Спазнане тей цыкавай інформаціі прыемно несподзівала присутніх и отворела вельмо ідеі за новы активносці медзі здружэніямі. Членам делегаціі Дружтва „Руснак“ уручены прикладнікі нового числа „Руснак“, глашніка Рускей маткі. Одход до нащыві Рускей маткі реализавані з финансійну потримовку Општины Стари Янковци.

16. РОЧНА СКУПШТИНА ДРУЖТВА „РУСНАК“

Штварток, 21. апраля, у општынскай просторіі у Петровцах отримана 16. Рочна скупштина Дружтва „Руснак“. Шыцкіх прывітал предсідатель Мійо Шайтош. Од поволаніх гостяў одволали ше Йоакім Ерделі, предсідатель Рады рускай національнай меншини Вуковарско-срімской жупанії, Зденко Бурчак, предсідатель Рады рускай національнай меншини гораду Вуковару, Томіслав Кетелеш, предсідатель Рады рускай національнай меншини Општины Богдановцы, Ярослав Медеши, заменік начальніка Општины Богдановцы, Мірко

Часц присутніх на 16. Рочнай скупштині Дружтва „Руснак“

Гарди, предсідатель Рады Меснаго одбору Петровцы, Андрэя Іван Кризманіч, водітелька ПШ Петровцы, Златко Еделински предсідатель НК Петровцы, Сільво Бурчак, представнік ДВД Петровцы и Ліляна Киш, представніца Радия Срим. Одсутносці оправдали Звонко Костелник як член Совету за націонални меншини РГ и предсідатель КУД „Якім Гарди“, та Драган Сударевич, начальнік Општины Стари Янковци. До роботнаго предсідательства выбраны Еугенія Врабец за предсідателя, та Мелана Дюдяр и Ліляна Киш за членоў, а Наталя Гнатко за записнічарку. Звит роботы Дружтва за 2021. рок пречытал предсідатель Мійо Шайтош. Наглашал же шыцко успішно реализоване. З подруча відавательства друкавана и представена троізична слизковіцца Колеса. У культурным аматеризму, у котрим попры шпівацкай групі и оркестру започали робіц и два младши групі зоз дзецимі нізшаго основношколскага и предшколскаго возросту, оставарени 13 наступі од хторых седем на манифестаціях под покровительством Совету за націонални меншини РГ, ёден онлайн, ёден звонка граніці и ёден одказані пре ковид-19. Як и плановане, у септембру отримана КМ „Кед голубица лецела“, хтора и з тей нагоды мала медзинародны характер. Шыцкі запланаваны активносці у раміках манифестацій були и реализаваны, а госцы и учашнікі програмы були зоз седем жемох. Фінансійни звит пречытала секретарка Наталя Гнатко, у котрим виложене же шыцко одробене як плановане. Понеже не реализаваны наступ до Мукачова (Україна), купены калапи и материял за рускі сукні, а до просторії клима хтора и хладзи и зогрива. Спред Надпатрацкаго одбору, Мелана Дюдяр потвердзела же шыцко у шоре, а шыцкі звити ўдногласно прилапени. План роботы Дружтва за 2022. рок пречытал предсідатель, а фінансійны план секретарка. После шыцкіх звитоў и пречитаных планоў, кожды присутні гость достал слово же би поведол свой думане о роботы Дружтва „Руснак“, а розгварка предлужена у просторії Дружтва „Руснак“ у котрой было порихтане окріпене.

Наталя Гнатко

Работнікі у просвіти

КАЖДЕ ИСКУСТВО ДАЧОМУ НАС УЧИ

* Дзе тераз робице и як Вам робиц у школі?

— Я ше часто здогадуем словох учительки Сенкі Лікарowej хтора гуторела же у своім месце найчежже робиц боши віше ту и на очох. Шицки це видза и познаю. Учительки хтори ту приду зоз других местох одроба свойо и пойду дому. А ти хтори ту жиеш, мушкиш дац вецей од себе, але то ма и свойо предносци и свойо недостатки. Предносц у тим же познам людзох, а и дзеці прейг Дружтва нашо дзечи и скорей як цо приду до школи, зоз родичами тиж мам добри одношэня и контакты.

Преподавам руски язік и културу у Подручнай школы у Миклошевіцах дзе мам школьнірох од першу по осму класу. На самім початку валью ми помогла учителька Мая Хомова хтора робела у Миклошевіцах скорей мнє. Вона ме охрабрела и зохабела ми вельі свойо материяли, так же сом мала основу на чим почац робиц.

Ми у Горватскай мame програму за руски язік прилапену од Миністэрства образованя хтору написал покойни учитель Дюра Лікар, але вона уж застарела, та ше уж вецей роки бешедуе о потребі писаня новей програмы. Тиж так мame проблеми и зоз учебнікамі. Я ше нешкі заходзім на вшэліакі способы. Мам досці учебнікі и слікіўніцы зоз Войводини. Презентаций и вшэліакі интерактивні змісти правім сама прето же ше чежко може найсці дацо готове, або аж и неможліве найсці таке дацо по рускі.

Велью ми помогаю и стретнуца учителью руского язіка хтори организуе Дружтво за руски язік, літературу и културу зоз Войводини. На тоті стретнуца поволані и ми учителькі зоз Горватскай. Тоті стретнуца ше одбываю кажды рок у другім месце. Ёдно таке стретнуце было организаване 2015. року у Миклошевіцах. Пред двома рокамі мало буц у Петровіцах, але є пре корону, нажаль, не отримане. Наздавам ше же пошвидко будзе. На тото стретнуце приходзіа учителе зоз рижных местох дзе ше виучуе руски язік и вец ту

Леся Мудры - на 35. Културнай манифестації Миклошевіцы

чэраме искусства. Мне як учительки то віше помага, бо ше на тих сходох віше дозна дацо нове, а достане ше и даяки нові учебнік або кніжку.

Велью ме радуе же ше зявіли вельі материяли зоз Войводини на ютубу: писніочки и рисовани філми по рускі, цо учительом руского язіка од велького хасну.

Хвильково робим и на замени учительки руского язіка у Основнай школы Стари Янковцы.

Дас пейц рокі мам и годзіни задруги у матичнай школы у Чаковіцах. То звон-канаставна активносц і на ню ше упісую дзечі хтори то жадаю, у возрасту од пяціц по осму класу.

Задругарство бізме могли поровновац зоз дакедишнім газдовством. Ту дзечі можу научыц велью квалітэтны схопносці хтори им добре приду у живоце, можу шиц, варыц, садзиц рошліни... Потераз зме ше углівним базовали на креатыўных роботах, правілі зме рижні прыкраски, мальовані вайца, шили торбичкі, але є пеклы колачи, правілі сок зоз габзі и орехі з медом. Направлені продукты предаваме у школох у Миклошевіцах и Чаковіцах. Мило ми же людзе у тим препознали хасен нашей работи, та дзечіне купую од дзецох, а дзечі ледво чекаю же би дацо предали. То символічні цены, ніч не драге. Робіміе найчастейші за пригодні дні як цо Крачун, Валентіново, Велька ноц и подобне. Пенеж хтори достанеме укладаме до дальшай работи, а у планох

нам купиц шивацу машину. Того року бім ше любела опрец на шице, бо думам же тата схопносц дзецом вшэліяк дараз будзе потребна у живоце. З мойого искусства, потераз видзім же хлапцы ёднак зацикавены за шице на машині як и дзивчата.

* Кельо маке школьнірох?

— Кед сом почала робиц у Миклошевіцах школьнірох було велью вецей, а тэраз их мame ледво дванаццеро. И віше их ест меней и меней.

Єдине позитывне у тим же добре познаш кождого школьніра и гу кождому можеш мац индывідуалны прыступ, дахто креатыўны, дахто люби исторію, а дахто културу, та на такі способ пробуем задоволіц каждого же би през того и научел.

Зоз наймладшіма барз крашніе робиц бо су жадні знаня, але є бавіска. Вони праз бавіскі можу барз велью научыц. У свойі роботы пробуем уруциц цо вецей елементы бавіска. Велью раз то язичні бавіска, так же дзечі ані ё думаю же ше на такі способ уча.

* Яка розліка робиц у школі и у онлайн наставі?

— Думам же би ше кажды учитель зо мну зложел же настава у класі лёгчайша. Окреме кед мушкиш дацо розтолковац, дараз повторыц и вецей раз, а окреме у нізших класох. У нас настава ище специфічнейша бо не мame учебнікі, та ані роботні лісткі. Учитель за кожду годзіну рыхта материяли и дава их дзецом, цо не можеме робиц кед зме дома. За онлайн наставу виберам ёдноставнейші темы. Часто знеем видео у хторым потолкуем задаток, правілі презентаций, аудыокніжкі и подобне. Найчастейші за кожду тему направім и даякі бавіскі у дыгітальніх алатох. За онлайн наставу страймів вецей часу за приготаване як кед тата настава порядна у школі.

* Чи можебуц маке у плану написац даяки учебнік?

— Я наисце мам велью материяли, аж

На Летней школы у Ораховици

ше дараз страстим у тим шицким. Мам велью кнїжки, материали на паперох, у текох, мам и видео материали хтори сом знімала за онлайн наставу, дзе сом шицко знімала по руски бо то мойо дзеды розумя. Тераз кед мам наставу у Янковцах, за ніх не можем похасноваць тут исти видео, понеже вони не так добре розумя як міклошевски дзеды, та мушим ознова знімаць нови видео прилагодзены тим школьніям.

За учебнік, нажаль, у Горватскай маме барз мало фаховцах, гоч ше и тот проблем може ришиць. Звичайно, спачатку ше мушки написаць единствені курикулум за руски язык и культуру.

*** Преподаваце и на Летних школах...**

– У Летней школы сом почала преподаваць як учителька украінскаго языка кед Союз организовал Летну школу Ру-синах и Украінцах. То было ище скорей як цо сом почала робиць у школы. Перши два роки сом преподавала украінскі языки, а познейше шицкі роки по тераз рускі языки. То ми барз цікаве прето же там упазнавам школьніях хтори не иду на рускі языки и хтори жию у других местах. Кед ше после Летней школы з німа стрэтнэм на даякім наступу або индзей, вец и им прыемно, а и мнє бо ше познаме. Тиж интересантне кед пра-вадзиш дасёдны дзеды од основней по средню школу и видзиш келью того през даскелью роки научели.

*** Кельо языки бешедуецце?**

Языки хтори бешедуем то подобни языки

и я их барз любим поровноваць. То славянски языки: украінски, русийски, руски, та прэйт руского розумим словацкі и горватскі. Ту видно яки подобносцы исную медзі языками, а то пробуем указаць и дзецем у школы, же би видзели як добре знаць голем два языки и вец попри ніх зрозумиць и даеден треци языком. Знане тих славянских языкох велью

ми помага у наставі бо можем дзецем потолковац прецо ше дацо гутори так, а не иншак.

У основней школы сом ёден час учела и мадярски язык. Нігда сом го не научела до конца, але заш ми лем мило же знам пречытаць и розумим дацо и по мадярски. Знаме же у рускім языку ест велью гунгаризмы, та уж по самим словам видзим одкаль походзи.

*** Вашо статі можеме пречытаць у Венчику, Новей думки, чуц вас на Радио Сріму. Як попри шицкого най-дзеде часу и за новинарство?**

– Понеже я не робим полны работни час, сцигнем ше занімаць и зоз новинарством. Найволім писаць за Венчик. Понеже ту найвецей робим зоз дзецмі, як у здруженьях так и у школы, мам о чым писаць, а и дзеды щешліви кед видза себе и свою работу описану у тим дзецінским часопису.

Пишем найвецей о дружтвених збу-ваньох у Міклошевцах.

***Маце дяки гоби?**

– Окрем же барз любим чытаць и шпи-ваць, любим робиць креативны роботы и то ми барз добре же свойю гобій можем

зединіц зоз роботу у школи. Робим тото цо любим и цо ме опушце и виполнюе. Док сом не робела, мала сом велью часу та сом правела прикраски зоз дробных пацеркох, а тиж и украшовала писанкі, обшивала их зоз дробними бісерами. Тераз то робим з часу на час, кеды яка придзе идея.

*** Ходзице часто до України?**

– Намагам ше пойсць голем раз роочно. Голем так було док ше могло. А тераз будзе так як ситуация дошлебодзи. Зоз своіма контактуем прэйт интернету, главне же ше можеме видзиць и побе-шедоваць. Там ми маць, шестра и друга родзина. Потамаль ест 620 кілометры, цо у нешкайши часи швидких превозкох ані не так далеко.

*** Дацо за конець.**

Любим роботу зоз дзецми. Любим же кожды дзень иншаки. Любим провадзиць як дзеды рошнюю и видзиць як напредую у знанию.

Любим динаміку. Не сцем же би было віше шицко исте. Волім маць нетради-ційни годзини дзе ше може уключыць дяки театр, бабки, бависко, же би не було класично „Отворце кнїжку, пре-читайце текст, напишце одвіти на пита-ня“ и до видзеня. Тераз нас и школство и сам живот наганяю же бизме були креативни, же бизме у своеі роботы хасновали нови можлівосці технологій. Учитель не лем же учи дзеды, але и сам мушки непрерывно учыць. Часто на годзінах культуры учім варыць лёбо пе-чиць зоз старей рускей кухаркі. То тиж ёден креативны способ научыць дзеды любиць и почитаваць культуру своіх пред-кох. Дараць ше знаме шейтац по валале, розпатраць стари хижі, бешедоваць о живоце людзох у прешлосці. Барз важне затримаць туту вязу нешкайших генера-цийох зоз дакедишнімі.

Ище цо барз важне то пребудзиць іх любопітлівосці и зачуваць дзецінскую ра-досць. Любим кед дзеды весели и раз-бавени.

Не любим кед ше людзе поносую на шицко. На хвілю, на хороти, на про-блемы... Док ше поносуеш на живот, вон преходзи. А за радосць нам дараз треба так барз мало.

Лю. Гаргай

HARMONIJSKA STRUKTURA NEKIH RUSINSKIH PJESAMA

Pjesme različitih kultura prepoznatljive su prema svojim posebnostima. Njih karakteriziraju i razlikuju od drugih kultura, jezik, teme i motivi teksta, ugodaj, karakteristični ritmovi, ljestvice, glazbeni oblik itd. Melodija u rusinskoj pjesmi ima sulkadno ljestvici i melodijskom kretanju svoj specifičan harmonijski jezik, odnosno specifičan niz harmonija (akorada) koji se upotrebljavaju u izvođenju rusinske glazbe. Takav niz akorada, odnosno niz harmonija sličan je nekim drugim kulturnama, a od nekih se kultura uvelike razlikuje.

Rusinske pjesme pisane su u molu i u duru, iako su u molu možda i češće. Kako bi se donekle prikazala harmonijska struktura rusinskih pjesama, uzet će se iz velikog repertoara prikladna pjesma i harmonijski analizirati. Vrlo je važno naglasiti kako se upotreba harmonije/akorada u pjesmama može razlikovati od svirača do svirača, od sela do sela itd. Može se organizirati polemika i rasprava oko toga koji su akordi ispravni, a koji nisu i zašto. No, ovdje će se pokušati prikazati jedan od pogleda na harmonijsku strukturu pjesme.

Naravno, u nastojanju da one zvuče izvorno, rusinski. U nastojanju da se ne ulazi preduboko u glazbenu teoriju, na sljedeći će se način izvršiti analiza. Pjesme mogu biti izvođene u raznim tonalitetima

(D-dur, E-dur, G-dur, d-mol, a-mol, g-mol itd.), stoga će se odabratи jedan tonalitet u kome će pjesma biti prikazana. Tekst pjesme će zbog računalog uvjetovanja biti prikazan na latinici, iako je izvorno pismo za Rusine cirilica.

Moguće je možda u drugom taktu odsvirati C-dur akord, također i u četvrtom taktu. U sedmom taktu moguće je možda na treću dobu dodati i jedan G-dur. U desetom taktu se može odsvirati prvo F-dur, a zatim na treću dobu C-dur. No, radi pojednostavljivanja koje je prihvatljivije amaterizmu, niz akorada je prikazan ovako. Ono što je karakteristično za rusinsku glazbu je g-mol u šestom taktu. On je karakterističan zbog česte uporabe, ali i zbog redoslijeda u kojemu se nalazi; prije njega je bila tonika F-dur, a nakon njega, na kraj glazbene rečenice pred sami refren, dolazi V. stupanj, C-dur. Također je česta pojava u rusinskoj glazbi da refren pjesme počinje na subdominantu (IV. stupanj) B-dur, stoga ide dominanta C-dur, a zatim tonika F-dur u trećem taktu refrena. No, ono što je najkarakterističnije redoslijed je akorada u zadnja četiri takta.

Cini se kako se u rusinskoj glazbi ako za to postoji prilika, a pogotovo pred kraj pjesme, ovaj niz akorada ne smije izostaviti. Pjesma bi se u ovom dijelu mogla harmonizirati i osnovnim durskim akordima F-

dur i C-dur (I. i V. stupnjom ljestvice), kako je to možda slučaj u tradicionalnoj glazbi Slavonije ili drugdje, no korištenje molskih akorada u durskoj pjesmi specifično je za rusinsku glazbu. Takav harmonijski niz može se svirati i u drugim rusinskim pjesmama: Čija to zahradka, Ked holubica ljecela itd. Nadalje, ako postoji prilika za to u ovom harmonijskom nizu, odnosno ako melodija to dopušta, prvi će akord nakon tonike biti dur jer se on lijepo harmonijski slaže sa sljedećim akordom, odnosno sljedeći je akord njegovo harmonijsko rješenje. Dakle, niz bi bio: F – D(ili D7) – g – C – F.

Rusinske pjesme, između ostalog, odlikuje i karakterizira slijed akorada, odnosno harmoniziranje same melodije. Iskonski osjećaj postojane kulture prenešen je preko brojnih pjesama. Te pjesme harmoničnim zvukom svjedoče još jedno od brojnih bogatstava koje čovjek zaista posjeduje.

Ognjen Zdravković

A od Prešova:

ŠTO JE TO BULLYING? - II. DIO

Koje su osobine žrtava vršnjačkog zlostavljanja?

Mete i žrtve zlostavljujućeg ponašanja najčešće su tiha, oprezna, osjetljiva, anksiozna i nesigurna djeca, a to nasilnici mogu lako prepoznati. Dakle, djeca žrtve ne izazivaju i nisu agresivna u svom ponašanju. Kad su napadnuti od strane zlostavljača često reagiraju plačem (osobito u nižim razredima) i povlačenjem, a to potiče nasilnika na još veću okrutnost. Djeca visokog samopoštovanja manje su podložna vršnjačkoj agresiji i raspolažu socijalnim vještinama koje im omogućuju da se lakše odupru pokušajima uzinemiranja. Djeca koja prolaze kroz stresne situacije kao npr. bolest, razvod roditelja, preseljenje i sl. mogu emocionalno burnije reagirati na komentare drugih i tako postati predmetom zadirkivanja, pa i zlostavljanja. Jedan od povoda za nasilno ponašanje mogu biti i ponašanja i navike djeteta žrtve koja odudaraju od uobičajenog, a za koja su odgovorni upravo roditelji. Ona mogu uključivati higijenske navike, način odijevanja, ophođenje s drugima i sl. Kod djece koja imaju problema s izražavanjem ljutnje i kontrolom emocija na vidjelo izlazi osjećaj nemoći koji potiče zlostavljače da, iz puke želje za zabavom, budu još nasilniji. U školi su žrtve često usamljene, napuštene i izolirane od drugih učenika i imaju malo prijatelja u razredu. Često pate od niskog samopoštovanja, imaju negativne poglede na same sebe i svoju situaciju, primjerice smatraju se neuspješnima. Osjećaju se glupima i neprivlačnim, zbog čega su posramljeni. Ponavljajuće

zlostavljanje može samo još više pojačati osjećaje anksioznosti, neadekvatnosti, nesigurnosti i općenito negativan doživljaj samih sebe. Dugoročne posljedice zlostavljanja su nisko samopoštovanje, osjećaj nemoći osobe da se zauzme za sebe, osjećaj da svijet nije sigurno mjesto, naučena bespomoćnost, ljutnja i ogorčenost na svijet, sklonost anksioznosti, depresiji, poremećajima pažnje i poremećajima prehrane.

Koje su osobine djece koja zlostavljaju?

Djeca koja zlostavljaju pokazuju agresiju obično prema vršnjacima, no mogu pokazivati agresiju i prema odraslima – učiteljima i roditeljima. Općenito se može reći da djeca zlostavljači imaju pozitivnije stavove prema nasilju nego druga djeca. Također, često ih karakterizira impulzivnost

te potreba za dominacijom. Mogu biti arogantni i imati malo empatije (suosjećanja) prema žrtvama, a ako se radi o dječacima, obično su tjelesno jači od drugih dječaka, a osobito u odnosu na žrtvu. Često imaju teškoća s kontrolom ljutnje, što povremeno eskalira u obliku agresije. Impulzivnost i nasilje prema drugima ponkad se javlja iz potrebe da dijete bude viđeno i osjeća se moćno i važno te da zadobije priznanje i divljenje vršnjaka. Unatoč disciplinskim mjerama koje odrasli poduzimaju zbog nasilnog ponašanja, izbjegavanju od strane djece koja se boje da će postati sljedeće žrtve, u očima djece nasilnika i negativna pažnja bolja je od nikakve. Njihova potreba za pažnjom, zbog niskog samopoštovanja (jer su i sami često bili zanemarivani i povrjeđivani), često prerasta u potrebu da se osjećaju ne samo vrijednim već i nadmoćnim u odnosu na druge. A to u pravilu postižu tek kad uspiju podcijeniti drugo dijete. Djeca koja su agresivna i koja zlostavljaju drugu djecu imaju povećan rizik od kasnijeg uključivanja u druge problematične aktivnosti, kao što je kriminal, alkoholizam, obiteljsko zlostavljanje i sl.

Kako pomoći djetetu kojeg zlostavljaju? A kako pomoći djetetu koji je zlostavljač? O tome će biti više riječi u sljedećem broju.

Članak priredila:
Helena Timko, mag. psych.

ЗОЗ ЯРНІМА ДИЖДЖАМИ ОЖИЛИ ХОТАР И ЗАГРАДИ

После дужшого сушного періоду, концом марца пришла прогноза же шлідза дасеклью дижджовни дні. На саму наяву хотар „ожил“, трактори загурчали, а паразити ще намагали додац кану до жита и ярцу, порозруцовали гной за культурі хтори лем маю буц пошати.

Зоз самим тим розрукованьом минерального гною скорей дижджу не обовязне го такой унесц до жемі здерляньем або шатвоприхтовачом бо го кус мончайши диждж розпуши и унесе до жемі, бо азот не страсі свой дійствоване и не випарює. Препоручліве минерални гной унесц до жемі и у случаю кед не будзе паданя дижджу. По одробеним прикарміваню жита и дижджу котри розпушел гной, цеком дасекеліх дньох жита такай зажеленели и ожили у фазі интензивного росту, що им найпотребнейше после сушного періоду у хторим не напредовали зоз правим темпом.

Недостаток влаги и азоту на ярцу после сушного періоду

Початком априла жита и надалей защищени процив коровчох и хортотох, бо рошліни уходза до интензивного росту, а на самим початку им необходиме здраве лісце же би цо лепше напредовали, та им у тим не треба конкуренция хтора им одніма влагу и прикарму, як цо то рижни коровча.

Ярец початком априла

Интензивне и озбильнейше садзене кукрицы и слунечніку рушело коло 10. априла, бо потамаль жем була ище досц жимна же би ще посцігло лепше ключане и сходзене нашеня, а ёдна менша

Захита ярцу зоз фунгіцидом

часц шатви зробена и скорей. Зоз достаточним количеством влаги котра ще затримла у жемі у тим чаше и после того, зарну лем потребна оптимальна температура же би рушело до початнай фазі свогого розвою. Садзене окопанінох ще на векшини поверхносцох одрабя зоз пневматскими шеячкамі хтори велью прецизнейши од менанічных шеячкох.

Як „ожил“ хотар, так зоз цеплайшима днями ожили и загради, людзе на валале ще намагаю же би були самодостаточны у цо векешей часци костираня, та ще до заградох шало шицко помали, а кромпілі вшадзи посадзены бо ще велью хасную. Отрымоване власней загради

Садзене кукрици зоз пневматску шеячку

не лем „олегчане“ за домашній бюджет у часох кед шицко подрагшуе, але и смисел виречена кед ще твердзи же знаме цо єме. У заградох у малей продукції не ще хасну пестициди у тим количестве як у интензивній продукції, у хторей ще лем провадзи профіт.

Садзене кромпльох

Антун Гарди

ПОЧИТОВАНЕ ПОЖИВИ ПРИ РУСНАЦОХ

Уношене поживи до нашого цела једно зоз наших физиолошких потреба, бо без уношена енергии до цела у форми поживи нет живота. Од самога нашого народзеня перше цо спознаме то једзене, у перших дњох живота то мацерово млеко або його замени, а як рошнеме наш вибор файти једзене постава више рижнороднейши.

Уж зме веци раз бешедовали о поживи, але ту час Велькай ноци котра тих ма свой окремни једла, а токо цо цикави не нательо сами файти једла, але и нашо одношне спрам хлеба наступнаго. Як кажди народ, так и ми Руснаци мame свою кухњу котра одражује наш способ живота, як и место дзе живеме.

Приходзаци зоз Горніци до Панонији нашо предки принесли и свою кухњу, до котрой, жиоци на тих просторох, зоз часом прилапели одредзени једла характеристични за тот край. Одношне спрам поживи през тоти уж скоро тристо роки пребуваня Руснацах у тих краюх дожило вельки пременки котри ше случовали спрам часох у котрих ше жило.

Часи по конец Другей шветовеј войни можеме патриц през способ живота у тих часох, кед векшина Руснацах и припаднікох других народах була худобна и кед до поживи було чежко дойсц, а котра була одражене маєтносци и дружтвеного статусу тедишиніх житељох, и кед мац досц поживи за прекармиц фамелию було од животнога значења. У тедишиніх часох ше за килу

масци або фертал кили цукру мушело робиц цали дзень. Нешка можеме повесц же поживи мame надосц, лем вона, најаль, не једнак розпоредзена, та так и нешка широм швета мame гладних.

Роки по Другей шветовеј войни приношли више лепши часи, урожаї на польох зоз кождим роком були више векши, нови селекцій сортых жита, кукурици и других польопривредных културох приношли више векши и квалитетнейши урожай, а на тот способ и кармене як и селекция квалитетнаго статку доприноши достаточну продукцию меса. Заш лем, врачаюци ше до часох осемдзеших роках 20. столітия, кед ище више жили нашо дідове и баби народзені концом 19. и початком 20. столітия, и котри паметали часи кед пановала глад, та так іх одношне спрам поживи було иншаке яке нешка нашо. Кед вам випаднул фалат хлеба зоз рукох, не руцало го ше, кус ше го отрапяло од гевтого цо ше на ныго налапало, баба тот фалаток побочкала прежегнала би ше и мало ше го поесц. Не було за по-лудзенком або вечеру же я того не будзем, або не любим есц – стань од стола и чекай ютре док ше друге не увари. Тих пожива мала и свой вирске значење, та так кажде швето и час мали свой одредзени једла. За уж спомнуту Вельку ноц рихтало ше паску и сирец, за Крачун бобальки и рибу, за Кирбай прашецина, а за Нови рок погачи зоз шкварками у котрих ше гледало динар за щесце и так далей.

Єдло ше почитовало и ніч ше не руцало. Як то теди стари баби гварели „не кухарка гевта хтора у полней кухні направи даяке једзене, але гевта хтора зоз так повесц нічого дацо увари же би у дому ніхто не бул гладни“. Нешкайши мондерни часи и нашо спроване спрам поживи цалком ше пременели, нест почитования спрам чловековей найважнійші потреби, а то пожива. Бо, кед близме 40-50 дні були без једзеня, наш живот би ше загашел. Пожива не ма токо значене як дакеди, бо ей мame надосц, гоч не у шицких часох швета. Гоч живеме у 21. вику, ище више мame часци швета дзе панує глад. У тих наших краюх дзе поживи ест надосц, заш лем ест тих цо живо у худоби и котрим до одредзеней файти поживи часто не легко дойсц. Ту веци Червени криж, Ка-ритас и народни кухні помагаю тим людзом, а велька часц людзох хтори маю надосц поживи руцяю ю на шмечиско. За таке дацо у уж спомнутых старих часох мали сце вельки грих, а нешка пожива помали траци и вирски аспект. Ша хто уж прави погачи зоз шкварками за Нови рок, а дзецов гевто пригваряне – я того не будзем есц и я того не любим, я сцем гевто – постава кождодньове. Можебуц зме блізко часу кед будземе у можлівосци попіц пилуру або два на дзень и будземе сити, але за тераз нам пожива тата котра нам живот значи, та ше мame спрам ней так и спрововац.

Томислав Рац

СТАРИ ФОТОГРАФІЇ

Гоч нешкайша фотография достата у Петровцах и то од учительки Мелани Дюдяр, зоз ню идземе до Червинки у сущедней Войводини.

Фотография настала дагдзе 1960. року, а на ней ше находза два дзивчатка по-приберани до новых једнаких сукенкох, једнаких сандалкох и з билу машлічку у власох. Шицко по тедишиней найновешай моди. Векше дзивче то Мелана Дюдяр, народзена Новта, а менше дзивче ёй шестричка Натала.

Квеце у рукох тих шведок гевтого часу. Кому би нешка пришло на разум сликовац ше зоз квецом, окреме кед не

слово о даякей уметніцкай фотографії.

Кажда фотография шведок једнога часу хтори прешол и нігда ше не враца. Фотографії нас здогадую на прешли час, а у тим случаю то једно красне дзецинство хторого ше учителька Мелана дзечні здогадуе, кед у улічки дзе жила було барз велью дзецох и кед ше на драже бавело рижни бависка, а поготов ше любели бавиц на джмурки. Теди не було шветла на уліци, та ше було легко скриц. Барз уживали вечарами у бависку и ледво би их мацери доволали дому.

Лю. Гаргай

Мелана и Натала Новта

СОВЕРШЕНИ ПАР НОГАВКОХ

ТЕКСАС И МОДА

Драга од скромносци прейг радикалносци по сексипил и єдноставносци

Скорей веци як 200 роки настал мончи, витирвали и туні материял зоз памуку хтори ше хасновал за роботни панталони и достал мено тексас. Белави панталони зоз тексасу неодлуగа потим видумани у Французкай, а мено ше швидко преширело и на други памучни панталони неформалного крою.

Найпрепознатлівши, класични тексас яки нєшка познаме (ушити зоз тексасу зоз практичними, величими кишенками утврдзенима зоз нїтнами за роботне облечиво) 1873. року патентовали скравец Якоб Дейвис и траговец Леви Штраус зоз Сан Франциска. Нїтни зоз бакру хтори змоцьзовали кишенки барз ше попачели рударом и другим роботніком хторим шматы пре чежку роботу вично були подарти. И так тексас постал скромне облечиво.

Леви штраус

На початку двоме Американци предавали доганово и белави панталони, а од патенту позантого стилю „501“ 1890. року постали марка кед слово о тексасах. Модел „501“ розвивал ше през роки, але угловним и нєшка остал як и оригинал. През роки Штраус додал змоцнене зоз жовту цверну, препознатліви лого на задніх кишенкох, гайки за ремень и цібзар на предку место гомбичкох. Защищени патент вицекол 1954. року и од теди шицки маю право предавац панталони зоз тексасу у белавей фарби и зоз змоцненнями. Пошвидко настали и познати марки *Wrangler* и *Lee*.

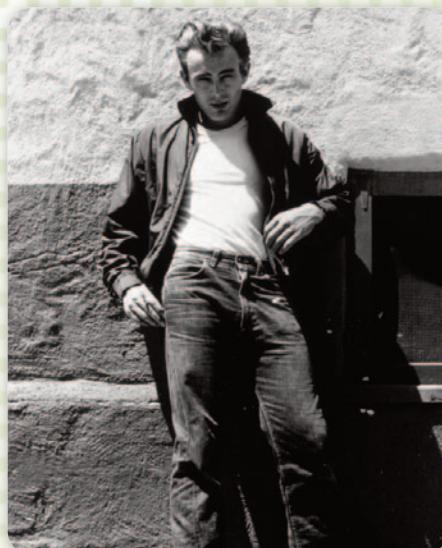
Тексасово панталони ше справди узагли до орманох ище 20-их и 30-их

рокох 20. вику прейг голивудских каубой и глумчох хтори их бавели, як що Джон Вейн и Гарі Купер. Тота нова слика, нова файта человека попачела ше купцом хтори гледали лежерне облечиво за шлебодни час. Гевто що хлопом постали глумци Вейн и Купер, так дзівком постали глумици Джинджер Роджерс и Керол Ломбард.

Гарі Купер

Пейдзешатих рокох прешлого вику тексас постал радикални. Почали го ношиц млади бунтовніки котри ше гласно вияшњували проців владох и державох, а Марлон Брандо и Джеймс

Джеймс Дін

Дин постали популярни як слики тинейджерских ідолох. Так ведно зоз радикалносцу тексас достал и сексипил, и рок гвізди го зациментовали, а гіпіки и панкере одредзели його статус як форму радикалох шейдзешатих рокох.

Року 1976. Калвін Клайн представел белави тексас на вистави и то перши раз же ше дахто прешпацірал у нім по модней писти, а од теди ше ані

Єдноставносц

еден дизайнер нє ганьби хасновац тот материял хтори скорей того представлял стил котрого ше мода ганьбела.

Нєшка тексас представя знак єдноставносци и кажде себе може найсц совершени пар ногавкох, а його приповедка шведочи яке значене годзен достац єден обични фалат облечива, кельо ше длugo може ношиц и як моду можеме хасновац як язик зоз хторим швetu указуєме хто зме, як роздумуєме и цо нас порушує.

Давид Морган

ПИТА ЗОЗ БУНДАВКОХ, СИРА И ЙОГУРТУ

Потребне: 500 г бундавки, 200 г сира (едамер, гауда...), 100 г презли, 50 г муки, пол мешка прашкца за печене, 4 вайца, 150 мл йогурту, соль.

Приготвоване:

- Бундавки натрец, посолиц и охабиц же би пущели воду (коло 10-15 минути) и висцискац их.

- Помишац презли, муку и прашок за печене.

Натрец сир, додац го до висцисканих бундавкох, веџ додац витрепани вайца и на концу презли, муку и прашок за печене. Посолиц и премишац.

- Перну зограц на 200°C. Округлу тепшу 23-24 цм намасциц и помучиц, висипац мишанину и печиц коло 30-35 минути док не достане красну фарбу. Упечену питу охабиц даскељо минути най одпочине и дакус прехладзи, и послужиц цеплу лјебо жимну.

- До пити ше може додац и нарезаней шунки лјебо сланини.

- Послужиц зоз йогуртом лјебо зоз сезонску шалату.

Марияна Джуджар

ПИСОК ТОРТА

1,5 л млека, 270 г ванилийового пудингу, 250 г маргарину, 200 г мелкого цукру, 200 г млети кекси, 200 г млети орехи, 100 г + 20 г чоколади, 100 г кокосу.

У млеку увариц ванилийов пудинг спрам упутства на мешку и охладиц го. У другей мисочки вимишац маргарин зоз цукром и умишац го до пудингу и подзелиц на три часци. До першой часци умишац млети кекси и нашекану чоколаду, до другей кокос, а до трећеј млети орехи.

Торта ше прави так же ше на тацни формуе торту на тот способ же ше першее дас на палец грубо намасци часц зоз млетима кексами и чоколаду, веџ ше по першей часци намасци часц зоз кокосом и на концу часц зоз орехами.

Торту украшиц зоз млетима орехами и натарту чоколаду.

Марияна Джуджар

USPJEŠAN POČETAK SEZONE ZA NK RUSIN

NK Rusin на терену

Nakon tromjesečnog odmora, NK Rusin започео је крајем другог мјесеца са svoјим priјateljskim susretima, ali radilo се и на појачањима како би дошло до toliko želenog prvog mјesta. Imena која су нам се pridružila u svlačionici su Krunoslav Šarčević i domaći dečko Benjamin Ždinjak. Ova dva igrača, по свему, trebali би бити formula za veliki uspjeh. Prve dvije priјateljske utakmice igrale су се с protivnikom iz Račinovaca gdje smo на домаћем terenu upisali poraz 2:3 po vrlo hladnom i vjetrovitom vremenu, ali и bez spomenutog dvojca koјима се tu pridružio и још jedan važan kotačić naše igre Ivančević. Sve poslije tog susreta je u znaku Rusina. Prvo smo istom protivniku на njihovom terenu vratili за taj poraz s kamatama, односно visokih 0:8 gdje svakako vrijedi spomenuti čak четири pogotka Šarčevića. Zatim smo ugostili juniore Vukovara koje smo također svladali visokim rezultatom 7:1. Nakon tog susreta krenuo je prvi od 11 koraka koji nas čekaju до našeg zacrtanog cilja, односно заостала utakmica protiv домаћина Lipovače у којем smo tražili и наšli mrežu домаћина 8 puta и побједили tu utakmicu 0:8. To je bio vrlo važan susret за нас jer smo se približili vodećem Sotinu на само dva boda. Opet je briljirao Šarčević с четири pogotka uz којег svakako moramo spomenuti и Ždinjaka s tri. Nakon тога су nam u drugom kolу дошли gosti из Svinjarevaca gdje smo također дошли до побједе од 10:0. Sve je to bio uvod u veliki derbi у Sotinu gdje bi nam побједа značila и prvo mјесто на tablici, а poraz kraj svih nadanja о prvom mјесту. Krenuli smo loše у susret и добили rani pogodak, ali pokazali svu svoju snagu и raskoš u napadu s 4 гола и дошли до visoke побједе и prvog mјesta на tablici. Ovom nizu odličnih rezultata svakako valja spomenuti и prolaz u kupu protiv Lovasa gdje smo upisali побјedu и prolaz u sljedeći krug rezultatom 6:3. U sljedećem broju vjerujemo kako ћemo pričati о Rusinu као прваку и jednoj nezaboravnoј fešti, а до тада дођите и подржите деčke како би дошли до prvog mјesta.

Hrvoje Zagorac

